

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

53

JOI 1 Iunie 1967

12 PAGINI

2 LEI

Frățilă pare speriat în fața detenei coechipierului său Nunweiler III, portarul Progresului însă, Matache, nu se lasă intimidat și boxează balonul

Foto: Petre COZIA

Paginile 3 și 4:

**SĂ PUNEM CAPĂT IMPROVIZAȚIEI
ȘI MUNCII SUPERFICIALE
ÎN FOTBALUL NOSTRU!**

A FOST DESEMNAȚ

COLECTIVUL

DE ANTRENORI

PENTRU PREGĂTIREA

MECIULUI CU ITALIA

În vederea selecționării și pregătirii echipei reprezentative pentru întâlnirea cu Italia, de la 25 iunie, din cadrul campionatului Europei, a fost alcătuit următorul colectiv de antrenori:

VALENTIN STĂNESCU,
VICTOR STANGULESCU,
ANGELO NICULESCU,
CONSTANTIN CERNAIANU ȘI ROBERT COSMOC.

Acești antrenori vor fi ajutați în activitatea lor de un colectiv de medici format din Stelian Cherciu, Dumitru Tomescu și Miron Georgescu.

Paginile 5, 6, 7, 8:

**Comentarii asupra
etapei a 24-a
a campionatului
categoriei A**

Paginile 10, 11:

**Știri și reportaje
de peste hotare**

Pagina 12:

**Amănunte de la
finala „C.C.E.”,
Celtic Glasgow —
Internazionale
Milano**

SĂ PUNEM CAPĂT IMPROVIZĂȚIEI ȘI MUNCII SUPERFICIALE ÎN FOTBALUL NOSTRU!

Infringerea echipei noastre reprezentative la Zürich, cu 7-1, de către Elveția, eșec fără precedent în fotbalul nostru în ultimii cinci ani, continuă să preocupe intens milioane de cetățeni ai țării, iubitori ai sportului, care discută cu aprindere comportarea lamentabilă a fotbalistilor noștri. Din nou, echipa reprezentativă a capotat într-o împrejurare în care un rezultat pozitiv i-ar fi adus mari posibilități de a se califica, în sfârșit, în turneul final al unei mari competiții internaționale. Din 1957 și până în prezent, de șapte ori echipa națională a bătut la porțile consacratei internaționale și tot de atâtea ori poarta i-a rămas închisă din cauza neputinței sale de a face pasul hotărâtor, fie că a fost vorba de campionate mondiale, jocuri olimpice sau campionate europene. Dacă la acestea adăugăm și meciurile echipelor campioane în competițiile europene intercluburi, constatăm că nici o formație românească nu a reușit să ajungă pînă într-o fază avansată, finală, a unei întreceri de mare răsunet.

Datorită televiziunii, transmiterii cu regularitate a meciurilor interne și internaționale, numărul iubitorilor fotbalului a crescut enorm în țara noastră, pretențiile lor devenind din ce în ce mai mari în urma vizionării unor celebre confruntări internaționale. De aceea, constatăm acum că, nivelul exigenței a ajuns pînă la gradul de a pretinde fotbalistilor noștri să câștige nu oricum ci de pe urma unei evoluții apreciabile. Iată de ce comportarea lamentabilă a fotbalistilor români la Zürich, total opusă acestei justificate cerințe, a stîmuit o decepție atât de amară, încît la o săptămîină după ce s-a produs este departe de a fi uitată. Va trebui să treacă mult timp, vor trebui să fie obținute multe rezultate excelente, pînă cînd va fi uitată această rușine produsă în condiții care au stupefiat întreaga țară; căci cine oare a lipsit de la radio sau televizor în seara aceea atît de nefastă din 24 mai?

Surprinderea a fost cu atît mai mare, cu cît unele comportări și rezultate favorabile din ultimul an îndreptăteau speranțele într-o comportare bună și chiar o victorie în Elveția. Un astfel de rezultat ar fi trebuit să fie o urmare logică a unei oarecari îmbunătățiri produse în meciurile din deplasare. Or, atît scorul de 1-7 cît mai cu seamă evoluția fără precedent de slabă, de haotică, de inertă a echipei naționale a fost spectacolul sportiv cel mai dureros pe care am fost nevoiți să-l suportăm cu totu. Impresionant și decepționant prin bilibiliata continuă și incapacitatea de ripostă arătată de întreaga echipă, fără excepție. Minutele treceau și tabloul acestui cînocaut fotbalistic lua proporții înspăimîntătoare, fără să vedem că în tenenul de joc sînt luate măsuri pentru trezire, pentru o redresare cît de cît.

Cine a recunoscut, oare, în această echipă, aproape imposibilă în evoluția de la Zürich, reprezentativa României care, în pofida unor scaderi pe parcursul jocurilor anterioare, s-a dovedit în general plină de vitalitate, de forță, care a jucat acceptabil cu Italia la Neapole, care a învins Franța la Paris?

Anomalia jocului echipei României a fost evidentă.

Echipa din meciul de la Zürich n-a fost pur și simplu echipa României ci o formație dereglată căreia îi rămăsese clară doar direcția de joc, fără putința de a discerne ce trebuie făcut pentru echilibrul partidei sau evitarea catastrofei. Jucători care potrivit firii, stilului personal de joc, ne făceau încredători în forțele lor, de această dată erau palide umbre, stăfii în teren, incapabili să opună rezistență adversarilor care înscriau pe lîngă picioarele lor. În mod evident, echipa națională nu a fost în plinitudinea forțelor ei. Vina conducerii echipei în meciul de la Zürich — fostul președinte al Federației române de fotbal Gh. Popescu, fostii antrenori Ilie Oană și Ștefan Covaci, fostul medic al echipei, N. Stănescu — este aceea că n-a asigurat echipei o pregătire și un cadru corespunzător în preajma meciului. În ședința largită a Biroului Consiliului General al U.C.F.S., convocată pentru dezbateră comportării echipei naționale în meciul de la Zürich, ședința la care în mod surprinzător n-am fost invitați, cei în cauză au vorbit de o cădere psihologică a echipei după primirea a două goluri în primul sfert de oră a partidei și după înscrierea celui de al patrulea gol în primul minut al reluării meciului, după pauză. Argumentul nu are nici un temei, deoarece în alte dați, echipa a rezistat unor situații grele. De pildă, în meciul cu Danemarca de la București după 0-3, echipa a redus scorul la 2-3, la Lisabona, cu

Portugalia, după 0-2 a micșorat scorul, la Porto tot cu Portugalia, deși a primit golul în primul minut de joc, scorul a rămas 0-1, ca și la Ludwigshaffen, de altfel, cu R.F.G., cînd echipa finalista a Campionatului Mondial 1966 n-a putut înscrie mai mult de un gol. La Zürich, atît starea fizică a echipei cît și cea psihică n-au fost cele obișnuite și la anormala lor funcționare s-au adăugat carențelor cunoscute ale fotbalului nostru.

Eșecul de la Zürich dă înapoi cu ani fotbalul nostru și dezvăluie, datorită tragicilor comportări și rezultatului dezastruos, și alte slăbiciuni ale conducerii fotbalului nostru, ale antrenorilor, jucătorilor și cluburilor, estompate pînă în prezent de o nebuloasă pînză care le-a acoperit pînă unele rezultate obținute în ultimul timp, mai de acceptabile decît în urmă cu cîțiva ani. De aceea hotărîrile ședinței largite a Biroului Consiliului General U.C.F.S. se dovedesc juste.

Greșeala generală făcută de federația de fotbal a fost aceea că și-a îndreptat aproape toată atenția și preocuparea către echipele de categoria A care cuprind selecționabili și către loturile reprezentative. Cu toate că a realizat ceva mai mult decît pînă acum cîțiva ani în problema preocupării față de noile cadre, n-a făcut-o cu insistență, în profunzime, ci doar ilustrativ, fără să ceară un sprijin total în această direcție, fără să dezvăluie curajos toate dificultățile, să jupte să le înlătore, să creeze un fond mare și valoros de jucători apti să îmbrace tricourile diferitelor echipe reprezentative. Federația de fotbal a acceptat ca antrenorii federali să ruleze doar un număr limitat de jucători, în general aceiași, cu plecări și înapoierea de selecționabili, astfel că astăzi fondul de jucători valoroși este sărac. Mereu ne-am învîrtit în jurul a 30-40 de jucători, mutați cînd în lotul de tineret, în lotul reprezentativei A, cînd în echipa olimpică ș.a.m.d.

În această privință, antrenorii loturilor reprezentative A, olimpic și de tineret au o mare vină și în special antrenorii federali principali, Ilie Oană și Ștefan Covaci, care nu au stabilit un profil al lotului reprezentativ bazat pe valoarea componentilor și forma lor, ci s-au bîlbit în diverse alcătuirii de loturi după unele indispoibilități sau scipiri de formă ale unor jucători mediocri. Ei au fost aceia care au manifestat o suficiență nelalocul ei, mai cu seamă în ultimul timp. Sugestiile venite din masa iubitorilor de fotbal și din presă n-au fost puse în aplicare ci doar ascultate formal. Antrenorii au fost preveniți de mai multe ori că ar fi bine ca selecționările definitive ale lotului reprezentativ să fie făcute în urma unor jocuri de verificare între două echipe, „posibili” și „probabili”, cum s-a mai folosit în trecut în fotbalul nostru și se utilizează și astăzi în alte țări. O asemenea acțiune ar fi fost în primul rînd în folosul lor, căci ar fi stimulat o întrecere viabilă între jucători pentru a deveni titulari, printr-o comportare, în aceste meciuri, care să-i impună publicului prezent la o asemenea confruntare și specialiștilor. Deși am revenit de mai multe ori asupra acestei probleme, antrenorii federali au preferat „nume” ca, de pildă, Pîrcălab, Dridea I, Hălmăgeanu, Popa, Sasu, Sorin Avram, D. Popescu, chiar dacă unii din aceștia nu aveau o formă corespunzătoare și ca atare nu erau folosiți la cluburile lor, nu erau refăcuți complet după accidente, sau erau chiar sancționați în perioada respectivă.

O altă trăsătură negativă a muncii federației și a antrenorilor ei a fost nereceptivitatea la sesizările presei, ocolirea presei, chiar a celei de specialitate. Relatările, părerile, definierea loturilor, carențele muncii în loturile reprezentative se obțineau după multă țîrguială, dar și atunci erau evazive ca în cazurile interviurilor acordate de antrenorul principal al lotului reprezentativ, Ilie Oană, fade, neinteresante, fără miez, fără probleme, fără orizont. A trebuit o veritabilă campanie de presă, pentru ca Dumitriu II, poate cel mai talentat fotbalist al tinerei generații de selecționabili, să fie introdus în lot și apoi în echipă, însă, din păcate, acesta să nu facă parte din reprezentativa României, cînd a fost apt de joc, în meciul cu Franța, și să se conteze pe el, să fie considerat un salvator al atacului tocmai cînd devenise indisponi-

bil. Cazul lui Dumitriu II nu este singura lipsă de prevedere a antrenorilor. Ei au neglijat cultivarea unor jucători de perspectivă pentru unele posturi. Astăzi ar fi trebuit să știm care sînt înlocuitorii unor jucători cu stagii în lot ca Popa, Nunweiler III și Dridea I, uzați în echipa de club, în meciurile grele din competițiile la care au luat parte, solicitați de ani de zile în echipa națională. Antrenorii ar fi trebuit să se îngrijească de predarea ștafetei în bune condiții, dar au preferat situațiile de moment, fără să se gîndească permanent, insistînd și convingător la perspectivă. Unul din exemple este acela al indiferenței cu care a fost tratată problema lui Boc, un real talent al fotbalului nostru. Forurile superioare și federația ar fi trebuit să intervină ca Boc să nu dispară din campionat și din lotul reprezentativ, ca Boc să joace indiferent unde, la Petrolul sau la Dinamo București, dar să joace, în folosul fotbalului nostru și al lotului reprezentativ.

Antrenorii s-au dovedit refractari la noi promovări, făcîndu-le mereu fortuit, (cazul lui Deleanu, Barbu), nestabilind o dată valoarea și aportul unor jucători cum a fost cazul cu Mateianu, D. Popescu, Constantinescu, Surdan, Naftanăilă, apariții fie periodice, fie efemere, fără un fir logic pe parcurs, fără să se știe cum și de ce au fost acceptați și apoi de ce repudiați sau rechemati cum a fost cazul cu cei de mai sus și al altora. Astăzi ar fi trebuit să avem alcătuite două garanții de echipe naționale, să existe cel puțin doi jucători de valoare sensibil egală pentru orice post din echipa națională și să nu se apeleze mereu la improvizatii cum e cazul cu Lucescu extremă dreaptă în echipa de club, just folosit acolo deoarece manevrele și execuțiile, inclusiv șturile, le face pe partea dreaptă, în timp ce în echipa națională este utilizat pe partea stîngă, rezolvare comodă, în locul căutării și încercării unor jucători specializați pe extrema stîngă. În această privință, trebuie spus că antrenorii federali nu au lucrat în strînsă legătură cu antrenorii de cluburi, ba mai mult, între aceste două categorii de antrenori s-a ajuns la animozități, din vina ambelor părți. Adevărul este că ambii antrenori ai naționalei au consultat prea puțin pe antrenorii de la cluburi, dar nici antrenorii cluburilor nu au ajutat, așa cum se cuvenea s-o facă, pe antrenorii reprezentativei atunci cînd aceștia, siliți de împrejurări, cereau sprijinul. Din această lipsă de colaborare, care nu-și avea locul, a rezultat o atmosferă dăunătoare pregătirii și prezentării în cele mai bune condiții a loturilor reprezentative.

În privința depistării tinerelor talente, Federația română de fotbal, deși a întreprins unele acțiuni de perspectivă, înființînd în special centre de juniori, nu a ales calea cea mai eficientă pentru rezolvări mai rapide. Încă din al doilea număr al apariției noastre, un cititor a propus organizarea unui turneu al unor echipe regionale, alcătuite din tineri sub 23 de ani, care nu fac parte din categoriile A și B, turneu care să se dispute într-un oraș. Apoi să fie aleși, din-

tr-un număr de aproximativ 300 de tineri fotbaliști, cei mai talentați 50, cu care să se organizeze o tabără pe timpul vacanței de vară și apoi să fie recoltați jucătorii cei mai dotați pentru a mări efectivul echipelor de categoria A. S-a revenit de mai multe ori asupra acestei probleme dar nu s-a luat totuși nici o măsură în această direcție, fondul de jucători valoroși rămînd nesatisfăcător.

Unul din punctele cele mai nevralgice ale activității echipei naționale a fost lipsa unei tactici bine definite. Au existat unele timide încercări, însă în jocurile disputate, echipa reprezentativă a pierdut de multe ori firul călăuzitor și a dat dovadă — în multe situații — de dezorientare, chiar atunci cînd n-a fost vorba de o dereglare totală ca în meciul de la Zürich. În partida cu Italia, echipa n-a știut să speculeze momentul favorabil prilejuit de deschiderea scorului și s-a retras după această realizare în loc să atace: în meciul de la Nicosia, cu Cipru, s-a lăsat descoperită, considerînd că adversarii nu sînt periculoși și a primit gol; în întîlnirea cu Elveția de la București s-a pierdut complet după ce a primit un gol, cu toate că conducea cu 4-0; la fel în jocul cu Polonia de la Ploiești, pentru ca în eșecul de la Zürich nici antrenorii și nici jucătorii să nu observe și să ia măsuri de a acoperi larga breșă de pe partea lui Odermatt, unde internaționalul elvețian se plimba în voie, ca pe un bulevard pustiu.

Elementul de bază al jocului de fotbal sînt fotbaliștii. Ei sînt factorii principali ai jocurilor și de modul cum se pregătesc la club, cum respectă normele vieții sportive, depinde direct modul lor de comportare în echipa reprezentativă. Din păcate însă, o serie de jucători n-au ținut seamă de aceste cerințe vitale și au omis adeseori asemenea îndatoriri elementare. Astfel se explică înmulțirea cazurilor de indisciplină față de care federația nu a luat măsuri exemplare. Din cauza efectivelor reduse, conducerile și antrenorii echipelor fac concesii, închid de multe ori ochii, deoarece și în cadrul numărului redus de jucători valoarea este diferită, cei buni fiind mai puțini și din păcate tocmai în rîndurile acestora se semnalează cele mai dese abateri. Iată că semnaleda efectivelor și a valorii acestora este o problemă generală a fotbalului nostru și atîta timp cît ea nu va fi rezolvată și nu se vor lua măsuri severe, cluburile și antrenorii vor fi prizonierii banului; plac al unor jucători care își speculează valoarea și aportul în echipă.

Situația aceasta anormală este alimentată și de împrejurarea că o serie de oameni din jurul echipelor și instituțiilor tutelare, în fapt bine intenționați, dar orbii de pasiuni, favorizează prin intervențiile lor manifestări nesănătoase. Ei intervin de multe ori în problemele echipelor, știrbesc autoritatea antrenorilor, slăbesc disciplina și, în ultimă instanță păgubesc fotbalul, căci în asemenea condiții randamentul jucătorilor este redus, progresul este frînat și alimentarea loturilor

(Continuare în pag. a 4-a)

Ședința Biroului Consiliului General al U.C.F.S.

În ziua de 27 mai a.c. a avut loc ședința largită a Biroului Consiliului General al U.C.F.S., la care au participat membrii Biroului Federației Române de Fotbal, activiști pe linie de sport, ziaristi.

În cadrul ședinței s-a dezbătut comportarea total necorespunzătoare a jucătorilor noștri în meciul de fotbal cu reprezentativa Elveției și s-a hotărît:

— Desărcinarea tovarășului Gheorghe Popescu din funcția de președinte al Federației Române de Fotbal;

— Desărcinarea tovarășilor Ilie Oană și Ștefan Covaci din funcția de antrenori al lotului reprezentativ și eliberarea tovarășului Nicolae Stănescu din funcția de medic al lotului;

— Componentii echipei care au jucat în meciul cu Elveția au primit un sever avertisment, aplicîndu-li-se și alte sancțiuni pe linia cluburilor din care fac parte;

— Tovarășul Ion Dumitrescu, vicepreședinte al Federației Române de Fotbal, a fost însărcinat să îndeplinească atribuțiile funcției de președinte al Federației.

— Pentru pregătirea echipei naționale, în vederea întîlnirii cu reprezentativa Italiei, va fi stabilit un colectiv de antrenori și medici.

Biroul Consiliului General al U.C.F.S., a hotărît ca în continuare să fie luate și alte măsuri menite să ducă la îndeplinirea sarcinilor stabilite pentru creșterea calității fotbalului nostru.

SĂ PUNEM CAPĂT IMPROVIZAȚIEI ȘI MUNCII SUPERFICIALE ÎN FOTBALUL NOSTRU!

(Urmare din pag. a 3-a)

representative cu jucători valoroși este astfel împiedicată.

Rezolvarea tuturor problemelor legate de responsabilitatea jucătorilor se impune de urgență, sub toate aspectele, recurgându-se la cea mai justă cale, aprecierea după seriozitatea în pregătire, după randamentul în echipele de club și în reprezentativele naționale.

Intr-un timp relativ scurt de apariție, revista noastră a tratat curent probleme importante ale acestui sport, dar n-a dat dovadă de combativitate ascuțită, așa cum ar fi fost necesar în multe cazuri, și n-a analizat cu suficientă profunzime și spirit de răspundere laturile cele mai vitale ale activității fotbalistice. Pe viitor revista noastră își propune să se preocupe de toate problemele fotbalului, să le pătrundă cât mai adânc, să ardă cu fierul roșu orice început de cangrenă. Vom veghea, însă, în același timp ca „opinii critice cu privire la activitatea fotbalistică să fie făcute cu obiectivitate, cu simțul proporțiilor...”, așa cum s-a scris în articolul redacțional publicat la 4 noiembrie 1966 în ziarul Știința sub titlul „Pe marginea victoriei din meciul cu Elveția”. Un asemenea indemn valoros rămâne valabil și acum, după înfrângere, fiindcă aceasta este singura cale principală de tratare a problemelor în toate domeniile de activitate. Nu vom face greșeala să alunecăm pe panta polemicilor și insultelor reprobabile care ascund patimi și interese personale meschine.

Dimensiunile eșecului de la Zürich sînt enorme, indiferent de cauzele care l-au produs și consecințele pentru prestigiul mișcării noastre sportive sînt imense. Primele măsuri au fost luate și altele sînt în curs de elaborare. Hotărârile luate sînt radicale și au darul să arate tuturor celor care lucrează în fotbal că **simțul de răspundere trebuie întărit la maximum**. Există însă și pericolul ca de pe urma indignării generale, pe deplin justificată și pe care revista noastră o împărtășește întrutotul, să se repete o greșeală care dăinuie mai de mult în fotbalul nostru. Cu prilejul fiecărei etape de activitate s-a comis greșeala de a nu se prelua nimic bun din ceea ce s-a realizat anterior, făcîndu-se „tabula rasa” din tot ceea ce a fost înainte. Un asemenea „obicei al pămîntului” există și la cluburi. Cînd un antrenor schimbă pe altul, metodele de lucru sînt complet înlocuite, etapele de activitate nu se mai leagă între ele și astfel se bate pasul pe loc. Este timpul să nu se mai comită asemenea erori. Ceea ce a fost greșit, dăunător, trebuie să fie înlăturat iar ceea ce a fost pozitiv să fie continuat.

În fața activității fotbalistice se ridică acum două probleme acute.

Prima este aceea a clădirii unui fundament solid pentru fotbalul nostru, a doua este aceea a rezolvării cît mai bine posibil a întîlnirii cu reprezentativa Italiei, la 25 iunie la București.

Tristul prilej pe care ni l-a oferit usturătoarea lecție de la 24 mai, trebuie să ne reamintească faptul că fotbalul nostru are încă un fundament foarte slab și că din acest

punct de vedere se deosebește esențial de toate celelalte domenii de activitate, care sînt bine consolidate. Sportul, fotbalul, fac parte din viața de toate zilele și cu toate că au particularitățile lor, pretind aceleași nevoi de dezvoltare ca și celelalte activități.

Fotbalul nostru suferă de o ciudată deformare, aceea a construcției de sus în jos. Greșeala de ani de zile este aceea că majoritatea mijloacelor sînt destinate să ude fructele și nu rădăcina pomului. În ultimii ani s-au făcut unii pași în direcția îndreptării acestei anomalii, însă pașii sînt timizi, nesprîjiniți suficient, moral și material. **Toată atenția este acordată cîtorva cluburi de vîrf și echipelor naționale, pe cînd fotbalul în școlile de toate categoriile este încă în față. Cluburile mici și chiar multe din cele importante sînt lipsite de posibilitățile de a avea efective corespunzătoare.** Dezvoltarea vieții, multilateralitatea mijloacelor de distracție oferite tineretului, pe deoparte, și insuficiența număr al bazelor sportive, pe de altă parte, duc la insuficiența cuprindere a tineretului pe terenurile de sport. Din acest important punct de vedere, fotbalul este cel mai păgubit deoarece formarea fotbalistilor valoroși cere un timp îndelungat cu start de la vîrsta copilăriei.

Intrucît viitorul fotbalist de competiție își începe activitatea din vîrstă fragedă și apoi continuă în timpul școlarizării, se impune ca organele edilitare și serviciile de sistematizare a orașelor să cuprindă în planurile de construcții și reconstrucții spațiile necesare de joacă pentru copii și locuri pentru terenuri simple de fotbal

pe care să se poată desfășura o activitate organizată.

Concurența tot mai mare pe arenele internaționale de fotbal a dus la dezvoltarea considerabilă a unor cluburi străine cu mari posibilități și baze sportive, pe cînd noi am rămas în urmă cu structura organizatorică a cluburilor sportive și posibilităților financiare ale acestora. Un singur exemplu ilustrează din plin afirmația de mai sus. **În toată Europa jocurile interne și internaționale se organizează în noaptea. Echipelile noastre sînt handicapate de neobișnuit de a juca în noaptea.** Noua reglementare a orarilor de muncă impune dotarea cu instalații de noaptea cît mai grabnic posibil în primul rînd a stadionului „23 August” și apoi a tuturor terenurilor din țară unde se joacă campionatul categoriei A. De aceea vor trebui eforturi considerabile pentru a ajunge într-un timp scurt la o structură a cluburilor și la o bază materială corespunzătoare cu dezvoltarea generală a fotbalului continental.

Noii antrenori se vor găsi în fața unor situații delicate, pe care trebuie să le rezolve cu calm. În lot trebuie să fie introduși jucătorii valoroși, cei mai în formă, cărora le trebuie insuflată dorința de reabilitare, de victorie meritată, realizată după o evoluție corespunzătoare. **Eșecul de la Zürich nu trebuie să demobilizeze ci dimpotrivă să mobilizeze la îndepărtarea acestei pete rușinoase de pe fotbalul nostru.** Federația și colectivele de antrenori și specialiști formate în vederea susținerii meciului cu Italia, vor găsi tot sprijinul revistei noastre, după cum vom socoti binevenite și prețioase toate sugestiile pe care le vom primi din partea iubitorilor fotbalului, atît de afectați de înfrîngerea de la Zürich și dornici să revadă echipa națională pe un fîgaș nou, promițător.

Problema formării și îmbogățirii cunoștințelor antrenorilor este la fel de acută ca și aceea a bazei materiale a fotbalului. Formarea antrenorilor se face încă empiric. Se simte nevoia unei școlarizări de lungă durată căci practica a arătat că nu este suficient ca antrenorul să fi fost doar un reputat fotbalist pentru a putea pregăti și conduce în cele mai bune condiții o echipă de fotbal. **Procedeele de antrenament din străinătate diferă mult de antrenamentele șablon făcute de majoritatea antrenorilor actuali.** Aceste procedee moderne trebuie învățate la fața locului, cu schimburi de experiență mai îndelungate, de către antrenori capabili să le însușească. Au mai fost trimiși antrenori în străinătate pe scurte durate, însă la înapoiere ei nu au aplicat aproape nimic din ceea ce au văzut. **În general, se poate spune că organizarea antrenorilor lincezește, colegiul central de antrenori simțindu-se foarte puțin în angrenajul federației.** Unui asemenea colegiu activ i-a luat în fapt locul o serie de antrenori federați, mulți la număr. Aportul acestora s-a dovedit a fi într-o mare măsură scriptic, fără eficacitate practică. **Locul lor trebuie să fie în mijlocul fotbalistilor, la echipele care suferă de lipsă de antrenori.**

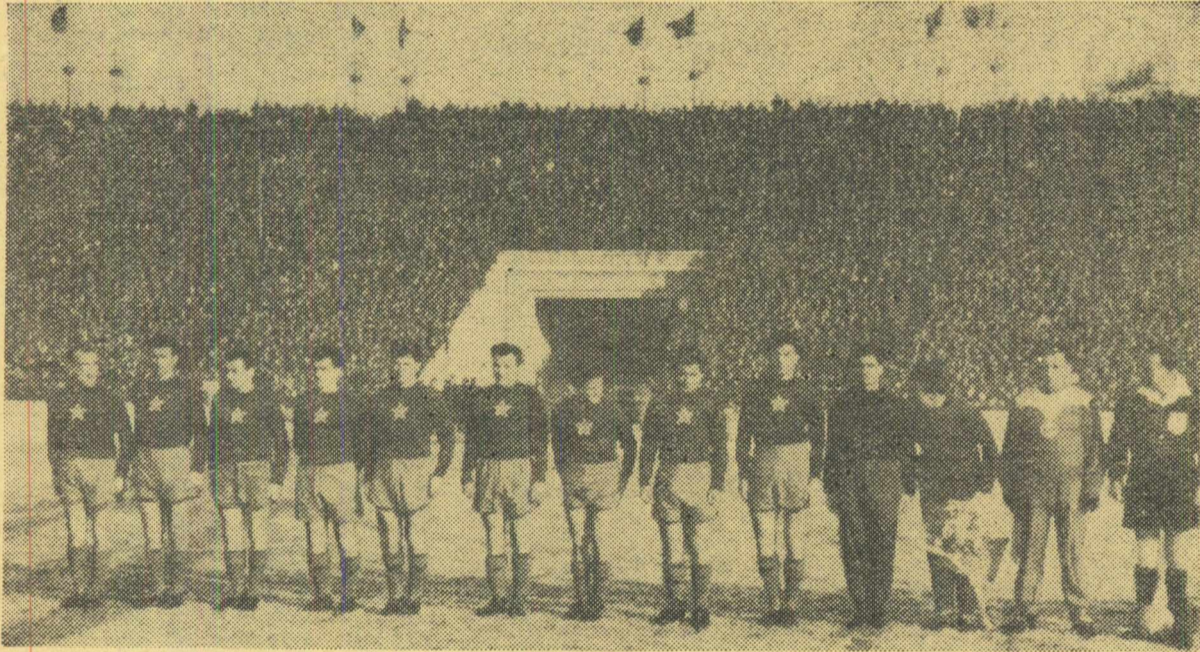
Zilele acestea au fost alecătuite colectivele de antrenori și medici care vor selecționa și pregăti echipa reprezentativă pentru meciul cu Italia. În prezent se reorganizează și federația de fotbal.

Atît federației române de fotbal cît și noilor antrenori și medici le revin sarcini de mare răspundere. **Va trebui instaurată o atmosferă de colaborare sinceră, călăuzită de dorința vie ca în timpul cel mai scurt să se realizeze dezideratul scump tuturor iubitorilor fotbalului, acela de a vedea echipele de club și reprezentativele naționale obținînd succese consistente în competițiile internaționale.** Asemenea realizări vor putea fi posibile dacă se va pune capăt improvizăției și muncii superficiale din activitatea fotbalistică.

Revista noastră va acorda tot sprijinul organelor ale federației de fotbal. Le dorim să ne redea tuturor satisfacții cît mai grabnice și în primul rînd în meciul cu Italia.

Ne exprimăm speranța că noii antrenori ai lotului reprezentativ și întreaga federație vor fi mai receptivi la propunerile și sugestiile presei și sutelor de mii de iubitori ai fotbalului.

Problemele fotbalului sînt multiple și nu pot fi epuizate într-un singur articol. Vom reveni, desigur, și în același timp invităm pe cititorii noștri să-și exprime părerile și să ne facă sugestii și propuneri cu privire la îmbunătățirea activității fotbalistice și echipelor reprezentative de fotbal. Într-o rubrică specială pe care o vom înființa în acest scop vom publica cele mai interesante idei din scrisorile primite.

„Echipa de aur” a C.C.A. pe stadionul „23 August”

ECHIPA STEAUA ÎMPLINEȘTE DOUĂ DECENII

Timpul n-are culoare. Și totuși el schimbă cromatica zidurilor și albul hîrtiei. O foaie îngălbenită forează în straturile memoriei, urcînd prin galerii mereu în prefacere, fluxul aducerii amînte. Un jurnal de culoarea splucului copt, cu miros de arhivă, păstrează inserată de două decenii, știrea despre fundația unei Asociații Sportive a Armatei (6 iunie 1947). Avea să fie una dintre cele mai impunătoare cetăți ale sportului românesc, un copac cu rădăcina sănătoasă, cu ramul încărcat adesea de fructul Succesului. Să îndreptăm antenele gîndului spre drumul străbătut de echipa de fotbal.

În seara zilei de 24 august 1947, jucătorii Lăzăreanu, Savu, Panait, Cernea, Fătu, G. Popescu, Mladin, Catană, Zeană, Fl. Marinescu și alții se întorceau de la întîlnirea lor meci de campionat (0-0 cu Dermata Cluj). Adaptarea la exigențele primei diviziї se realizează lent și tînăra echipă obține poziții modeste. În 1949 începe suita performanțelor, cîștigînd Cupa României după o finală împotriva Științei Cluj. În acest colier mai sînt încrustate încă două „Cupe” (1950, 1951, 1952, 1955, 1962 și 1966) și șase titluri de campioană națională (1951-52-53, 1955-56, 1959-60-61). În perioadele de coincidență între talent și buna pregătire, echipa (numită pe atunci C.C.A.) dobîndește o solidă reputație internațională. Jocuri admirabile și rezultate excelente se obțin în fața echipelor Luton Town (5-1), Arsenal 1-1, Sheffield 3-3, și din nou Luton Town

(într-o deplasare pe insulă), cu Inter la București 2-0, cu Vasco da Gama 4-1, cu reprezentativa Izraelului la Haiffa 4-0.

Devine un for de consacrare pentru o parte dintre cei mai buni fotbalisti ai noștri: Alexandru Apolzan, V. Zavadă, Bone, Voinescu, Constantin (maestri emerți ai sportului), ca și pentru șirul „maestrilor” de la Toma, Onisie și Alexandrescu pînă la Jenei, și Crenciceanu.

A fost unul dintre însemnații piloni ai echipelor naționale. Unsprezece jucători (dintre care doi, doar repriza secundă) au îmbrăcat echipamentul tricolor în după-amiază cînd am învins Iugoslavia la Belgrad, cu 1-0.

În aceste două decenii, echipa (denumită Steaua din 1962) a însămintat simpatie în cugetul multora. Iar alții au admirat-o fără s-o iubească, prinși cu borangicul afecțiunii de destinul altor echipe. De aproape sau nu, am detectat mereu în perimetrul acestei colectivități sobrietatea și stîmna față de fotbal, prezente între jucători și în lăuntru al acestora.

Ancorată aproape fără întrerupere între preceptele sănătoase ale jocului ofensiv și urmîrind cel puțin în subtext, spectacolul.

În preajma aniversării a 20 de ani de existență, o felicitare în care condensăm gîndurile publicului nostru și urări de viață lungă și bogată în succese.

RELUAREA CAMPIONATULUI

N-A PĂRĂSIT DRUMUL INSATISFACTIEI

● Rapid poate ști duminică dacă este campioană ● Ultime încercări pentru C.S.M.S. Iași și Politehnica ● Universitatea Cluj a reușit la Petroșeni ce n-a realizat de atâtea ori... acasă

Actuala ediție a campionatului interesează mai ales prin permanențele schimbării ale pozițiilor-cheie din clasament. Niciodată, poate, întrebarea: cine va retrograda? nu a fost așa de grea ca în întrecerea ce se va încheia la 11 iunie. După momente cind se părea că plutonul codășelor va pierde contactul cu mijlocul clasamentului, au urmat reveniri puternice ale amenințatelor cu retrogradarea și iată din nou pusă în actualitate problema celor ce vor părăsi campionatul nr. 1, poate pentru un an, poate pentru mai mulți. Chiar și situația viitoare a campioanei, destul de clară la un moment dat, a devenit mai incertă în ultimele etape, cind Rapidul a pierdut teren prețios în fața principalelor sale concurențe, Dinamo București.

Doar elementele furnizate de frământarea în clasament constituie — din păcate — atracția principală a competiției interne fotbalistice. Sunt, ca să zicem așa, micile satisfacții datorite câștigării acestor zeci de mii de vecin și nedezmînții prieteni ai lui de pretutindeni, din țară.

Cu toate acestea, motivele de decepție sînt incomparabil mai mari, mai numeroase, decît acelea de satisfacție. Campionatul rămîne mereu la un nivel mediu și chiar mai jos de această linie care adeseori înseamnă atît de gravă plafonare.

Stringe echipele noastre de A într-o chingă a evoluțiilor vecine cu ceea ce realizează surorile lor din campionatul „mici” ale raioanelor și orașelor, o mentalitate de „om face ce-om putea”. Mecieri „gri”, cu prezențe — în majoritate — ale unor jucători care nu cer altceva decît trecerea unei etape și a încă una fără să fie remarcăți prin nimic, care nu încearcă nimic, jucători care sînt fericiți dacă nu apar pe listele celor slabi, dar niciodată nu doresc din toată ființa lor să realizeze ceva peste ce-au reușit pînă acum, să fie duminică mai buni decît au fost duminică trecută. Asemenea comportări dau și campionatului nota unei întimplări obișnuite și terne, așa cum dininecîta intri în camera de

Mișcare sincron dar Jenei va reuși să degajeze balonul în duel cu rapidistul Dumitriu II

baie și, automat, îți săpunești fața și începi să te bărbieresti, fără să mai judeci mișcările care ti-au intrat în reflex, tot așa duminică te duci să mai vezi un meci oarecare, ce nu-ți rămîne cu nimic în minte. Din această banalitate a partidelor care nu reprezintă decît o „săptămînală semnare a condiției de prezentă pe teren”, campionatul trebuie scos cu hotărîre, dar operația este numită și numai în puterea antrenorilor și jucătorilor ajunși în plutonul primelor 14 echipe ale țării. Aceștia uită prea repede sau uită tocmai cînd trebuie că mișcările și mișcările de echipe îi priveșe și că tot așa de ușor cum trec ei peste înca o apariție formală din campionat se poate renunța într-o zi și la submediocritatea lor prezente între aleșii fotbalului românesc.

Cele mai multe dintre meciurile etapei nr. 24 n-au făcut pe zecile de mii de spectatori care le-au urmărit să plece cu satisfacția că au urmărit exilării la nivelul real al fotbalului nostru. La București, Petroșeni, Ploiești — în special — și în mai mică măsură, la Timișoara și Constanța, așa cum au observat trimișii noștri, meciurile au dezamăgit, n-au atins minimele pretenții

față de formații de categoria A. Doar la Brașov se poate vorbi de o întrecere mai aproape de obligațiile unor echipe grupate în competiția ce dă pe campioana țării. Sinteza de acord, credem, că bilanțul este prea sărac în constatări favorabile... Motiv să trecem la domeniul mai rece, dar mai puțin decepționant, al cifrelor, al clasamentului.

Este a doua etapă în care Rapidul cedează din avansul, suculent la un moment dat, față de Dinamo București. Cu cel pierdut în fața Stelei, numărul punctelor pierdute de Rapid în ultimele două etape se ridică la trei și reprezintă exact terenul cedat lui Dinamo București care s-a apropiat la numai două lungimi. Giuleștenii joacă un meci foarte important duminică: o victorie în fața Politehnicii îi apropie decisiv de titlul de campioni rivnit de decenii, indiferent de un eventual eșec la Ploiești. Fiindcă în această variantă, și în aceea a unor victorii dinamoviste la Petroșeni și, în ultima etapă, la București, în fața lui U.T.A., se lasă golaverajului, actualmente favorabil feroviarilor, decizia asupra campioanei. Așa că duminică Rapidul poate și dacă rămîne pentru prima oară în existența ei pe locul întâi al clasamentului definitiv din categoria A.

Calitățile de maratonist preținse de campionat sînt ilustrate de alt exemplu furnizat de singurul judecător care nu le părăsește pe echipe pas cu pas, CLASAMENTUL: în tur, după etapa a 11-a, pe primele cinci locuri (poziția a 4-a și a 5-a) găseam și pe Progresul și pe Petrolul, acum rămase mai jos, din pricina lipsei de suflu în unele porțiuni ale parcursului, cu 26 de puncte de control.

În mult mai sumbra întrecere a deziluziei de locurile retrogradante, C.S.M.S. Iași n-a făcut pasul cel mare la Constanța iar Politehnica a realizat o victorie fără efecte în compania textiliștilor arădeni în situația că va fi învinsă de Rapid, tot așa cum ieșenii nu mai pot vorbi — cel puțin pentru un an — de categoria A decît în eventualitatea unui succes pe stadionul Universității, la Cluj. Fiindcă am amintit de neapreciatele din orașul de pe malurile Șomeșului să subliniem că el a reputat la Petroșeni o performanță nesperată, depășind multe dintre... nerealizările pe teren propriu.

Să vedem ce va mai fi în penultima etapă a acestui campionat care are meritul de a fi atras atenția, așa cum subliniam la început, prin amănarea deciziilor supreme de la o etapă la alta.

● Dacă cineva care n-a vizionat partida Jiul — Universitatea Cluj ar citi notele acordate de către delegatul echipei — clujene propriilor jucători (media generală peste 8!) ar putea crede că aceasta a făcut o partidă strălucită. Păls. Intre teren și hirtie distanța a fost foarte mare.

● La sfîrșitul partidei de la Brașov, cei doi arbitri de linie — R. Buzdun și Gh. Limona — l-au felicitat pe mai tînărul lor coleg, C. Niculescu, care a condus la centru. Gestul a avut o dublă semnificație: recunoașterea modului exemplar în care și-a dus la bun sfîrșit dificila sarcină ca și aprecierea faptului că primul său arbitraj la centru a însemnat un excelent debut. Felicitări și urări de succes în continuare!

● Tot la Brașov am avut plăcerea să-l cunoaștem pe tatăl fotbalistului Goran. După meci, i-am cerut părerea cu privire la evoluția lui.

— V-a plăcut jocul feciorului dv.?

— Da și nu. A „lucrat” el ceva prin preajma careului piteștean dar nu-î iert faptul că n-a tras la poartă. Și ce sînt are!

— După părerea dv., ce notă merită?

— 6!

● Domido, talentat jucător ardean, și-a făcut duminică reintrarea în meciul cu „Poli”. N-a evoluat rău în câmp, a pasat frumos și și-a deschis bine colegii de atac, dar el însuși n-a repre-

IN CITEVA RINDURI

zentat nici un moment un pericol pentru poarta adversă. Or, pentru un vîrf de atac, este o lipsă esențială.

● Jucătorii de la C.S.M.S. au părăsit terenul de joc însoțiți de dezaprobarea publicului pentru că după ce au primit cel de-al doilea gol, nervoși, ei au trimis toate mingiile în afara terenului de joc, în tribune.

Este regretabil, cu atît mai mult cu cît 85 de minute ei au avut o atitudine sportivă.

● Deși n-a marcat nici un gol, Surdan a fost omul care și-a adus echipa spre victorie. A „spart” zidul apărării adverse, creînd de nenumărate ori panică în fața careului advers, panica de care au profitat colegii săi de linie care au marcat.

● Roman n-a jucat duminică la Petrolul pentru că în meciul de antrenament din cursul săptămînii s-a accidentat. Dincață nu este încă restabilit, iar Dridea I are piciorul în ghips.

● În tot timpul meciului de la Constanța, Manolache și Ștefănescu au avut ceva de împărțit. S-au apostrofat mereu, s-au lovit, fiecare a rămas de cîte două ori la pămînt, primînd îngrîșirile medicilor. La sfîrșit, amîndoi erau plini de jufături pe picioare.

● Szöke și Cimpeanu, fundașii laterali ai clujenilor, și-au propus, probabil, să concureze cu degajările lungi în tusa ale cunoscutului rugbist Penciu. Credem că acest duel indirect a revenit lejer celor doi fotbalisti pentru că adeseori mingiile „bubufe” de ei au trecut chiar peste tribunele stadionului. Și minutele de joc treceau...

● Duminică, Universitatea Craiova a avut o comportare fără reproș la Ploiești. Jucătorii și-au apărat șansele cu toată corectitudinea, în limitele sportivității. De aceea ni s-au părut cu totul deplasate apostrofările și chiar cuvintele injurioase pe care cîțiva spectatori ploieșteni le-au adresat, în timpul meciului, antrenorilor și rezervelor oaspeților, aflați pe bancă, la marginea terenului.

● În minutul 3 al partidei de la Timișoara, tribunele au fremătat bucuroase. Se marcase la Constanța primul gol. Ce folos însă? C.S.M.S. se afla pe locul 13, loc pe care a și rămas, în vreme ce Universitatea Cluj, prin surprinzătoarea sa victorie la Petroșeni a săltat, o dată cu acumularea celor două puncte, două locuri.

● La un fault comis de Kozzka asupra lui Ștefănescu, primulul i-a ieșit gheata din picior. Arbitrul a dictat just lovitura liberă împotriva constănțenilor, dar acesta nefiind de acord cu decizia s-a așezat pe teren la 2 metri în fața mingii, simulînd că își leagă șiretul și împiedicînd astfel executarea loviturii. Mostră clasică de nesportivitate.

● Discret, pe fază, sfîlerînd puțin, lăsînd curșivitate jocului și printr-o înțelegere perfectă a legii avantajului a fost arbitrajul bulgarului V. Balkanski care a condus jocul Politehnica — U.T.A.

● Nu se poate spune că toți jucătorii Jiului au fost lipsiți de spirit „ofensiv” în meciul cu Universitatea Cluj? Stoker i-a dat o palmă lui Anca, iar Mihai un pumn lui Mustețea!

Evitare a retrogradării nu se face prin negustorie!

Așadar, campionatul a intrat în faza sa finală. Din punct de vedere spectacular, returul nu ne-a dat vîna acum suficiente satisfacții, dar întrecerea rămîne în centrul atenției generale pe două mari planuri: lupta pentru cîștigarea titlului de campioană și, mai ales, pentru evitarea retrogradării. Cel de-al doilea aspect al campionatului a fost umbrit în etapa de duminică de un fapt cu totul și cu totul străin spiritului de întrecere. Iată despre ce este vorba:

Partida de la Constanța, dintre Farul și CSMS, avea, firește, o importanță vitală pentru ieșeni. Pentru a-și păstra intacte șansele teoretice, de a scăpa de retrogradare, CSMS trebuia să cîștige ambele puncte puse acolo în joc. Ca să se asigure de acest succes, clubul ieșean a mers pînă acolo încît a încercat să obțină prin mijloace necinstite victoria. Însuși președintele Consiliului regional UCFS, Gheorghe Tatu, a sosit cu cîteva zile înainte la Constanța pentru a încerca să obțină amabilitatea conducerii clubului Farul. În același timp, contabilul CSMS

Iași, Gheorghe Andrei, prezent și el la Constanța, a avut acțiuni mai concrete. El a oferit în același scopuri, o sumă de bani de ordinul zecilor de mii.

Clubul Universitatea Cluj, interesat direct în re-

A P I T U D I N I

zultatul de la Constanța, a trimis și el la rîndu-i un emisar, un anume Fluoras, care a oferit și el stimulente Farului pentru ca echipa constănțeană să nu se lase cumpănată și învinsă de C.S.M.S. Iași...!

Clubul constănțean, însă, cum era și firesc, a respins asemenea propuneri rusinoase și a predat banii, organelor locale ale miliției pentru a face cercetările de rigoare, făcînd totodată cunoscute numele emisarilor celor două cluburi.

Pe scurt, acestea sînt faptele, fapte reprobatibile ale unor care încearcă să facă negustorie cu onoarea sportivă, să vicieze campionatul, clasamentul și să se salveze astfel pe cîi necinstite.

În numele cărui principii cluburile amintite au îndrăznit să facă asemenea tranzații condamnabile, respinse de orice iubitor al fotbalului? De unde au provenit acești bani? Căci nu o dată, atît CSMS cît și Universitatea Cluj s-au plîns că nu le ajung fondurile pentru cheltuielile echipelor, pentru cumpărarea de echipament sportiv? Cum își permit oare conducerile acestor cluburi să priveze echipele și jucătorii lor de beneficiul acestor sume importante, cu care acum vor să cumpere puncte?

Federația română de fotbal trebuie să analizeze cu cea mai mare exigență cele petrecute și să ia cele mai drastice măsuri împotriva celor două cluburi.

În ce privește pe aceia care au pus la cale acest tîrg să fie deferiți tribunalelor spre judecare.

Stelian TRANDAFIRESCU

CU CINE MAI AU DE JUCAT

Rapid (31 p.): Politehnica (a), Petrolul (d).
 Dinamo B. (29): Jiul (d), U.T.A. (a).
 Farul (27): Universitatea Craiova (d), Steaua (a).
 „U” Craiova (27): Farul (a), Progresul (d).
 Steaua (25): Petrolul (a), Farul (d).
 Jiul (23): Dinamo București (a), Politehnica (d).
 Petrolul (23): Steaua (d), Rapid (a).
 Progresul (23): St. roșu (d), „U” Craiova (a).
 Dinamo Pitești (23): U.T.A. (d), „U” Cluj (a).
 St. roșu (23): Progresul (a), C.S.M.S. (d).
 „U” Cluj (22): C.S.M.S. (a), Dinamo Pitești (d).
 U.T.A. (21): Dinamo Pitești (a), Dinamo București (d).
 C.S.M.S. (20): „U” Cluj (d), St. roșu (a).
 Politehnica (19): Rapid (d), Jiul (a).

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

16 goluri: VOINEA (Steaua) — 1 din 11 m.
 14 goluri: I. IONESCU (Rapid) — 4 din 11 m.
 13 goluri: PERONESCU (Jiul), IANCU (Farul), OBLEMENCO („U” Craiova) — 2 din 11 m.
 12 goluri: NAGHI (Dinamo Pitești) — 1 din 11 m.
 11 goluri: DUMITRIU II (Rapid), FRĂȚILA (Dinamo București)
 10 goluri: DRIDEA I (Petrolul) — 2 din 11 m., CUPERMAN (C.S.M.S.) — 1 din 11 m.
 7 goluri: TARALUNGA (Progresul), LIBARDI (Jiul), HAIDU (Dinamo Buc.).

ETA PA DIN 3-4 Iunie (penultima)

3 Iunie
 Universitatea Craiova — Farul (1-4)
 1 Iunie
 St. roșu Brașov — Progresul (1-1)
 U.T.A. — Dinamo Pitești (1-3)
 Jiul Petroșeni — Dinamo București (0-1)
 Rapid București — Politehnica (1-1)
 Universitatea Cluj — C.S.M.S. (1-2)
 Steaua București — Petrolul (1-0).

ETA PA DIN 28.V.1967	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	FILMUL JOCULUI
FARUL Ologu (min. 3), Ioncu (min. 86) 2 (1)	FARUL: Uțu 8 — Georgescu 7, Tilvescu 8, Mares 7, Dumbravă 7 — Manolache 7, Koszka 7 — Ologu 6, Tufan 6, Iancu 7, Kalto 5. C.S.M.S.: Constantinescu 9 — Pop 6, Malschi 7, Vornicu 7, Deleanu 7 — Ștefănescu 8, Hrițcu 9 — Ince IV 6 (min. 33: Nicoară), Lupulescu 6, Cuperman 7, Stoicescu 7. ARBITRU: Gh. Popovici (București) 8.	Minutul 3, în care mingea — șutată cu sete de Ologu de la 6 m — s-a oprit în poarta înșenilor, anunțând o victorie comodă a Farului. Din acest moment, automobilul începe să facă loc în rândurile jucătorilor constanțeni și inițiativa trece de partea oaspeților, mijlocosii Hrițcu și Ștefănescu asigurând o bună circulație a balonului și acoperind perfect mijlocul terenului. Stoicescu (min. 19), Lupulescu (min. 20) și Cuperman (min. 39), ratează egalarea. Abia spre sfârșitul partidei, gazdele își revin și reușesc să înscrie din nou prin Iancu (min. 86) în urma unei acțiuni individuale. Kalto, Iancu și Tufan n-au reușit să majoreze scorul, portarul Constantinescu aparând mingi aproape imposibile. Cea mai mare ocazie a C.S.M.S.-ului a fost înroștată de Ince IV în min. 57, care a șutat, nestingerit, de la 8 m., în Uțu.
C.S.M.S. 0		
PETROLUL Oprisan (min. 45), Dridea II (min. 86) 2 (1)	PETROLUL: M. Ionescu 6 — Pal 7, Pahonțu 8, Florea 7, Mocanu 6 — Juhasz 7, Dragomir 8 — Oprisan 9, Moldoveanu 7, Badea 7, Dridea II 7. UNIVERSITATEA: Papuc I 8 — Mihăilescu 6, Deselnicu 6, Marin Marcel 7, Bitlan 5 — Strimbeanu 7, Ivan 6 (min. 55: Circiumărescu 6) — Ad. Popescu 6, Stănescu 6, Oblemenco 7, Sfirlogea 6. ARBITRU: A. Bentu (București) 9.	Presiune puternică, de la început, din partea Petrolului, dar și precipitare în acțiuni, care permite craiovenilor, bine organizați în apărare (excelent portarul Papuc I), să facă față atacurilor. Ploieștenii asaltează poarta craiovenilor, au perioade de dominare clară (8-0 rapori de cornere), dar irosesc ocazii bune (Moldoveanu bară min. 9, Dragomir, min. 23, Badea min. 27 și din nou el în min. 32). Oaspeții răspund prin contraatacuri rare dar periculoase; Oblemenco (min. 13) și Stănescu (min. 34) au ratat goluri sigure. Rezistența oaspeților a cedat însă în ultimul minut, când Oprisan a luat cu capul mingea revenită din bară, unde o trimisese Ivan la o centrare a lui Dridea II. La reluare, jocul a fost mai echilibrat, studenții au ieșit mai des la atac (raport de cornere: 2-5), dar se părea că scorul va rămâne neschimbat. În ultimele cinci minute însă, Dridea II a marcat al doilea gol, (min. 86), iar în același minut Oblemenco a redus scorul. Victorie meritată, după un meci de luptă, dar corect.
„U” Craiova Oblemenco (min. 86) 1 (0)		
RAPID 0	RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 8, Motroc 7, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 8, Jamaischi 6 — Năsturescu 6, Dumitriu 7, Ionescu 5 (min. 76: Neagu 8), Codreanu 7. STEUA: Suciu 8 — Petescu 6, Jenei 8, Hălmăgeanu 7, Sătmăreanu 6 — Negrea 7, D. Popescu 7 — S. Avram 5, Constantin 7, Voinea 7, Creiniceanu 7. ARBITRU: Wacław Majdan (R.P. Polonă) 8.	Mecl cu faze puțin interesante. Steaua și-a împărțit efectiv în părți inegale (8-7 jucători permanenți în apărare). Rapid a încercat să realizeze alternativ superioritate numerică în ofensivă și în apărare. Dar, atacul n-a știut să utilizeze „omul în plus”. Voinea a făcut o cursă irezistibilă și a șutat violent în bară în min. 46. Codreanu a lovit și el bara în min. 58. Răducanu are o intervenție brutală împotriva lui Creiniceanu, ajuns singur cu balonul la marginea careului. Următoarele 16 minute au fost dominate de personalitatea lui Neagu. Exploziv, perforant, a avut ocazii din paselu lui Jamaischi și Năsturescu, în minutele 87 și 88. Lupescu a centrat din afară la golul anulat pe bună dreptate. Nici o echipă nu merita să piardă sau să câștige.
STEUA 0		
POLITEHNICA Cotormani (min. 54), Regep (min. 67), Lereter (min. 74) din 11 m, Mureșan (min. 82) 4 (0)	POLITEHNICA: Popa 6 — Bodrojan 7, Răcășescu 7, Lereter 8, Rotaru 6 — Petrovici 8, Mihăilă 6 — Cotormani 6, Surdan 9, Regep 8, Popanică 5 (min. 57: Mureșan III 8). U.T.A. Gornea 8 — Birău 6, Bacoș 5, Cucla 5, (min. 78: Czakó II), Tîrlea 7 — Igna 7, Metcaș 7, Jac 7 — Axente 6, Domide 6, Chivu 6. ARBITRU: V. Balkanski (Bulgaria) 9.	În primele 45 de minute, jocul se află sub controlul oaspeților, care pasează ca în zilele lor bune, asigurând o circulație de balon plăcută la vedere. Preocupat și de tabloul de marcaj, arădenii înscriu prin Jac un gol frumos, în min. 31, și sînt gata-gata să „recidiveze” prin Axente. În min. 40, Popanică ratează o mare ocazie de a egala, trimițînd de la 6 m în bară. După pauză, jucătorii de la „Poli” preiau inicitul cu inicitul inițiativa, aplombul acțiunilor lor ercșind pe măsură ce înscriu goluri prin Cotormani (54), Regep (57), Lereter (67) — din lovitura de la 11 m — și Mureșan II (82). În ultimul minut de joc, arădenii reduc scorul prin Tîrlea, care transformă o lovitură de la 11 m acordată la un fault asupra lui Jac.
U.T.A. Jac (min. 31), Tîrlea (min. 89) din 11 m. 2 (1)		
JIUL 0	JIUL: Ion Vasile 6 — Dan 6, Stoker 5, Pop 6, Mihai 7 — Crăciun 5, Goran 4 (min. 60: Dăncu 5) — Sandu 6, Libardi 4, Toia 5, Peronescu 4. UNIVERSITATEA CLUJ: Ringheanu 7 — Szöke 6, Pexa 7, Anca 7, Cimpeanu 6 — Neșu 7, Oprea 7 — Mustețea 5, Ivăncu 4, Adam 5, Coman 5. ARBITRU: Al. Toth (Oradea) 8.	Despre prima repriză a acestui meci încă un fapt care o caracterizează pe deplin: primul șut la poarta lui Ringheanu a venit abia în minutul 32, iar al doilea (și ultimul) în minutul 40. Jiul pierde timpul la mijlocul terenului, iar oaspeții nu întreprind nimic care să „deranjeze” apărarea sau să trezească atacul adversarilor. Clujenii au înscris în minutul 52: infiltrarea lui Adam pe extrema dreaptă și un șut dintr-o bucată al lui Oprea în plasă. Cu aceasta, el a eșuat atunci toată „încercătura” ofensivă a echipei universitare, singura lor preocupare — în continuare — fiind aceea de a trimite mingea cât mai departe de buturi, dacă era nevoie chiar și peste tribune („au excelat” rundașii laterali Szöke și Cimpeanu). Gazdele și-au mutat zona de acțiune în preajma careului de 16 metri clujan, netrăgînd însă la poartă. O singură excepție: un șut al lui Stoker în min. 80 din lovitura liberă. Și astfel oaspeții au câștigat două puncte prețioase într-un meci anost.
„U” Cluj Oprea (min. 52) 1 (0)		
STEAGUL ROȘU Necula (min. 54) 1 (0)	STEAGUL ROȘU: Adamache 6 — Ivăncescu 8, Jenei 8, Alecu 6, Campo 6 — Pescaru 6, Năftănăliă 6 — Necula 7, Gane 6, Goran 6, Györfi 7. DINAMO PITEȘTI: Coman 7 — I. Popescu 7, Barbu 9, I. Stelian 9, Vulpeanu 8 — Olteanu 9, Tîrcovcicu 8 — Radu 7, Naghi 7, Turcan 7, Pop 7 (min. 63: David 7). ARBITRU: Constantin Niculescu (București) 10.	Un joc de valoare tehnică multumitoare. Brașovenii au atacat mai mult, au stăpînit terenul cea mai mare parte a timpului, dar acțiunile lor ofensive au purtat pe cea imprevizibilă. Din acest motiv, în tot decursul partidei, ei au avut o singură ocazie clară de gol, ratată de Györfi, al cărui șut de la 12 metri, (min. 47), a fost deviat în corner de portarul piteștean. Fotbaliștii oaspeți, foarte bine organizați, au mizat pe contraatac. Cele două goluri au survenit în urma a două eșări ale portarilor: în min. 18 Turcan șutează cu botă, fără speranță, de la 30 de metri, Adamache lasă balonul să cadă pe pămînt și acesta sare cu putere sub bara transversală; în min. 54, la o lovitură liberă de pe partea dreaptă, Coman și apoi I. Popescu întorc să intervină și Necula reia mingea cu capul, trimițînd-o mai întîi în piciorul portarului piteștean, de unde ricoșează în plasă. Rezultat echitabil.
DINAMO Pitești Turcan (min. 18) 1 (1)		
PROGRESUL 0	PROGRESUL: Matache 7 — V. Popescu 6, Măndoiu 6, Peteanu 7, Colceriu 6 — Staicu 6, Mațeuță 6 — Matei 6, Mateianu 6 (min. 70: I. Constantin), Șoangher 6, Taralungă 6. DINAMO BUCUREȘTI: Datcu 7 — Pirvu 7, Nunweiler III 8, Dinu 7, Ștefan 7 — Ghergheli 7, Nunweiler VI 8 — Pircălab 6, Frățiia 6, O. Popescu 7, Haidu 6. ARBITRU: G. Prack (Polonia) 7.	Meciul a început într-o notă de tensiune nervoasă deosebită, element care a împietrit asupra nivelului său tehnic. S-au dat multe pase greșite, s-au comis erori de plasament, s-a ratat (Haidu în min. 5, Mateianu în min. 13, Pircălab în min. 15, Taralungă în min. 28, Pircălab în min. 35, Frățiia în min. 42). În a doua repriză, dinamoviștii și-au impus superioritatea tactică, au obținut o serie de lovituri de colț și în min. 61 au deschis scorul: o combinație pe partea dreaptă, Ghergheli — Nunweiler VI — Pircălab s-a terminat cu o centrare a ultimului, reluată în plasa de FRĂȚILA. Apoi, în min. 77, scorul a fost majorat de HAIDU, dintr-o frumoasă acțiune personală. Progresul a ripostat timid, a făcut exces de pase laterale, dar I. Constantin (într-o lovitură lui Mateianu) n-a putut „lega” acțiunile. În min. 88, Frățiia a ratat cea mai mare ocazie a meciului (șut peste bară de la 5 m.).
DINAMO București Frățiia (min. 64), Haidu (min. 77) 2 (0)		

CLASAMENTUL GENERAL

1. RAPID (1)	24	12	7	5	37-21	31
2. Dinamo B. (2)	24	12	5	7	34-22	29
3. Farul (4)	24	10	7	7	37-33	27
4. „U” Craiova (3)	24	12	3	9	33-30	27
5. Steaua (5)	24	10	5	9	35-26	25
6. Jiul (6)	24	10	3	11	39-28	23
7. Petrolul (10)	24	9	5	10	24-25	23
8. Progresul (7)	24	9	5	10	27-30	23
9. Dinamo P. (8)	24	10	3	11	31-35	23
10. St. roșu (9)	24	9	5	10	28-35	23
11. „U” Cluj (12)	24	7	8	9	25-28	22
12. U.T.A. (11)	24	6	9	9	28-34	21
13. C.S.M.S. (13)	24	7	6	11	29-50	20
14. Politehnica (14)	24	6	7	11	32-41	19

ACASA

15	10	4	1	28-9	24
15	11	1	3	27-10	23
12	9	3	0	25-7	21
12	10	2	0	22-7	22
15	8	3	4	25-14	19
12	9	1	2	27-6	19
12	8	2	2	16-6	18
15	7	3	5	19-15	17
12	9	2	1	26-14	20
12	7	3	2	18-9	17
12	6	4	2	17-9	16
12	4	6	2	19-12	14
12	6	4	2	22-19	16
12	6	5	1	21-13	17

DEPLASARE

9	2	3	4	9-12	7
9	1	4	4	7-12	6
12	1	4	7	12-26	6
12	2	1	9	11-23	5
9	2	2	5	10-12	6
12	1	2	9	12-22	4
12	1	3	8	8-19	5
9	2	2	5	8-15	6
12	1	1	10	5-21	3
12	2	2	8	10-27	6
12	1	4	7	8-19	6
12	2	3	7	9-22	7
12	1	2	9	7-31	4
12	0	2	10	11-28	2

CLASAMENTUL RETURULUI

1. RAPID	11	6	4	1	10-9	16
2. St. roșu	11	6	2	3	10-12	14
3. Dinamo B.	11	5	3	3	12-7	13
4. „U” Cluj	11	4	3	4	14-12	12
5. Jiul	11	5	1	5	14-10	11
6. Farul	11	4	3	4	14-11	11
7. Petrolul	11	4	3	4	11-11	11
8. Steaua	11	4	3	4	12-13	11
9. „U” Craiova	11	4	2	5	12-11	10
10. C.S.M.S.	11	4	2	5	13-18	10
11. Politehnica	11	3	5	3	17-19	9
12. U.T.A.	11	3	5	3	14-18	9
13. Dinamo P.	11	3	5	11	16-9	9
14. Progresul	11	3	2	6	14-19	8

CLASAMENTUL INTERBUCUREȘTEAN

RAPID	6	3	2	1	8-3	8
Dinamo	6	3	1	2	7-5	7
Steaua	6	1	3	2	4-7	5
Progresul	6	1	2	3	4-8	4

B ÎNCEP NOI EMOTII PENTRU A. S. A. TG. MUREȘ?

Rezultatele meciurilor etapei a 23-a nu au avut prea mari repercusiuni asupra conformației clasamentului categoriei secunde. Derbiul etapei în prima serie, Siderurgistul—Chimia Suceava a dat câștig de cauză gălățenilor, care astfel continuă să rămână „în plasa” dinamoviștilor băcăuani, fiind gata să profite de orice „pas fals” al acestora. După toate probabilitățile, ultima etapă care programează meciul Dinamo Bacău—Siderurgistul va decide ocupanța primului loc.

În partea de jos a clasamentului, Metalurgistul București, prin înfrângerea suferită la Cimpina, a mai coborât un loc, situația ei devenind deosebit de critică, ținând seamă și de programul extrem de greu pe care îl are în etapele viitoare.

În seria a II-a, faptul cel mai important îl constituie micșorarea diferenței dintre cele două rivale, A.S.A. Tg. Mureș și Minerul Baia Mare, la numai un punct. Lupta pentru titlu este mai deschisă ca oricând, deoarece în ultimele meciuri militarii nu au arătat o formă prea bună. Ambele echipe mai au de jucat câte un meci acasă și două în deplasare.

VICTORIE ÎN MINUTUL 89

SIDERURGISTUL GALAȚI — CHIMIA SUCEAVA: 1-0 (0-0)

După o evoluție neconvingătoare (și învinsă cu un minut înainte de fluierul final, cu o etapă în urmă) echipa Siderurgistul Galați nu și-a luat o revanșă totală decât asupra... soartei, care, prin ironie, a desemnat-o de data aceasta învingătoare, în același minut de pomină: 89. Până atunci, însă, comportarea ei pe teren n-a însemnat și „recuperarea” materială, fotbalistică, dorită și așteptată, jocul practic de ea menținându-se aproape constant în limitele unui calificativ, cu indulgență, „suficient”. Oare perspectiva incertă, dar îmbietoare, a promovării, condiționată de suportarea concurenței atât de „aspre” a temutului Dinamo Bacău, să lipească atita plumb de crampoanele jucătorilor și să le injecteze atita negură în gândirea tactică?

În aceste condiții, sub privirile mihnite ale spectatorilor, echipa care a dat sensul și culoarea acestui meci a fost Chimia Suceava, tehnică, tributară însă ex-

cesului de prudență. Ea nu și-a putut valorifica superioritatea de la mijlocul terenului, nereînd nici un moment descompletarea liniilor defensive și sprijinirea celor trei înaintași cu care s-a mulțumit să atace chiar și în fazele mult avansate în terenul adversarei. Autocondamnata la sterilitate, dar cu frânele jocului în mână, echipa oaspește aștepta liniștită sfârșitul jocului pe care îl tempera cu spectaculoase și precise pase laterale, cînd o lovitură de cap a lui Cojocaru a răsplătit prin gol doar insistența și cele câteva curse într-adevăr periculoase ale foarte bunei extreme Stătescu.

ION CUPEN corespondent

SIDERURGISTUL GALAȚI: Enache — Dima, Costache, Stan-
cu, Velea — Ioniță, Adam —
Bretan (min. 60 Botescu), Cojo-
caru, Neagu, Stătescu.
CHIMIA SUCEAVA: Sidac
(min. 78 Petcu) — Nedelcu, Ghe-
ghe, Mărculescu, Stere — Roșu,
Borău — Tudor, Teodosiu, Mus-
tețea, Anton.
Bun arbitrajul lui Emil Martin
(București).

TREI MINGI SCOASE DE PE LINIA PORȚII

OLTUL RM. VILCEA — C.F.R. PAȘCANI: 1-1 (1-1)

Scăpați oarecum de spectrul retrogradării, vilcenii au desfășurat un joc spectaculos, cu multe faze pe poartă, și chiar în min. 8 au deschis scorul prin Mihăilescu. După acest gol, ei reușesc să încinte publicul prin numeroase acțiuni care asaltează poarta apărată foarte bine de Mocanu. Dar iată că din min. 31 cînd fundașul vilcean Roma a trimis o minge acasă, portarul Vișan, neatent, a scăpat-o din mână și Brîndușescu a adus egalarea. Nervosii, localnicii nu reușesc să desfășoare apărarea supranumerică a oaspeților, care pentru a trage de timp, trimit

peste 20 de mingi (unele de la mijlocul terenului) propriului portar. Cu toate acestea, în min. 64, 67 și 77, ei au scos de pe linia porții prin Rusu, Teciu și Simina, trei mingi care păreau goluri ca și făcute, căci portarul Mocanu se afla undeva prin careu.

Arbitru Ion Țifrea (Hunedoara).

PAVEL GIORNOIU corespondent

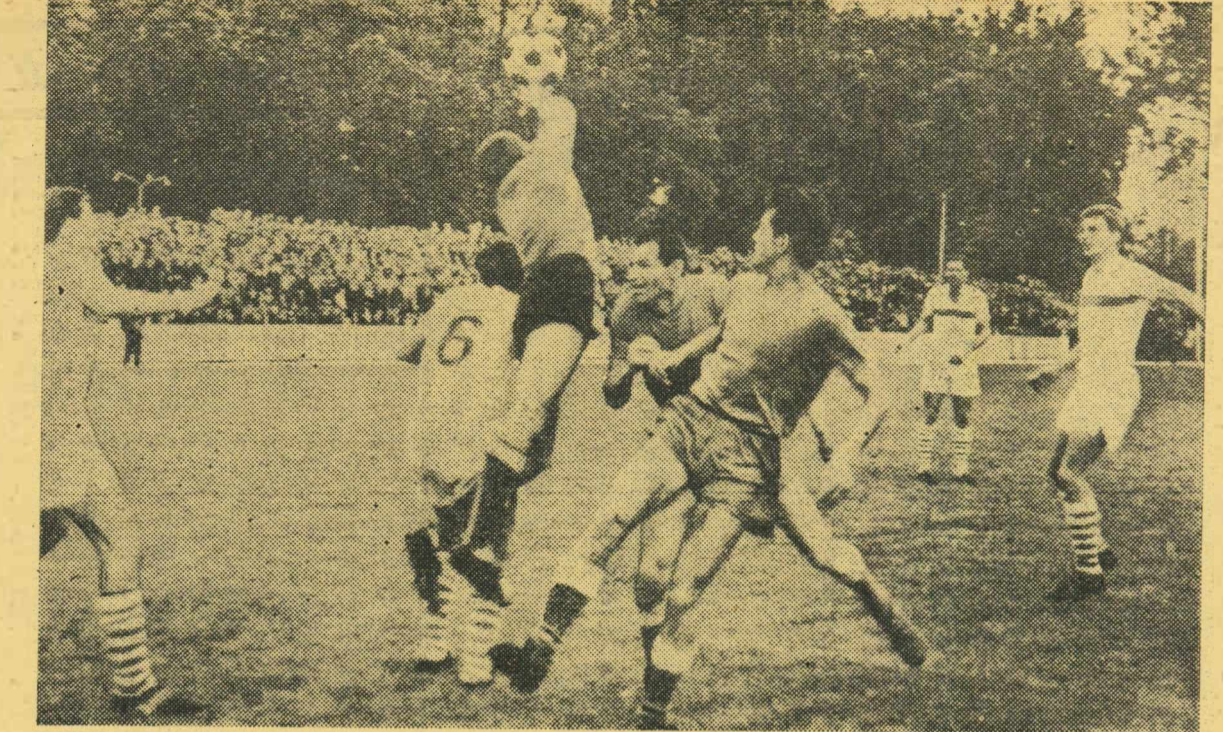
OLTUL RM. VILCEA: Vișan — Motrescu, Păciulete, Roma, Zdrênghea — Bratu, Tatu — Mihăilescu, Udreaică, Tăbircă, Filimon.
C.F.R. PAȘCANI: Mocanu — Rusu, Teciu, Simina, Rozorea — Cotroază, Horvat — Bărgăoanu, Brîndușescu, Atanasu, Dascălu.

SEMISURPRIZA DE LA TG. MUREȘ

A.S.A. — VAGONUL ARAD: 2-2 (1-2)

Situația din fruntea clasamen-

tului seriei a II-a părea că s-a limpezit în urma rezultatelor înregistrate de principalele pretendenți la titlu în etapa a 22-a:

Pentru a restabili egalitatea și fundașul Timpănaru (A.S.A. Tg. Mureș) s-a avîntat în careul arădean, dar Ghergheli (Vagonul) va respinge atacul

Foto: C. SZASZ

BUNGĂU, PANICI ȘI... ATÎT

C.F.R. TIMIȘOARA — C.S.M. SIBIU: 2-0 (2-0)

Solida echipă feroviară timișoreană a început partida cu seriozitate, impunînd jocului o respirație regulată, un suflu sănătos, o viteză constantă, dîndu-ne impresia că cel puțin ea își va susține cu respectul cuvenit partitura. Facem această distincție pentru că trebuie să mărturisim că de la CSM Sibiu nu ne așteptam la prea mult, dată fiind evoluția constant mediocră a acestei echipe. Dacă CSM Sibiu a confirmat, din păcate, integral presupunerile — este o echipă care practică un fotbal cum nu ne place să vedem nici în categoria C — CFR Timișoara s-a dezis după aproximativ 20 de minute, vreme în care jocul său promitea a fi și un spectacol.

Înscriind în min. 17 un gol, timișorenii s-au văzut deja în postura de câștigători, adversarii lor arătîndu-se, cu evidență, ab-

solut incapabili de reacție. După acest gol, gazdele au început „să se joace”, stacheta fotbalului a coborît foarte jos, indiferența de pe teren comunicîndu-se în tribune. Singura notă fericit discordantă într-un context cenușiu a constituit-o evoluția a două autentice tinere talente timișorene, Ionel Bungău și Bora Panici. Primul, jucător cu o excepțională intuiție și un șut năpraznic cu ambele picioare, al doilea un dribler care „înșiră” tot ce întîlnește în cale.

M. P.

CFR TIMIȘOARA: Tatar — Zorescu, Barna, Calinin, Muschici — Samson, Bungău — Ian-
cu, Seceleanu, Covaci (Lang), Pa-
nici

CSM SIBIU: Coman (min. 46 — Liebhardt) — David, Rezer, Fitchiș, Nunu — Gheorghe, Văcaru — Lauffeag, Onache, Muțiu, Vulei.

Au înscris: Panici (min. 17) și Bungău (min. 41).
A arbitrat corect F. Coloș (București).

REZULTATE... CLASAMENTE...

Seria I

Poiana Cimpina — Metalurgistul București 1-0 (1-0); Politehnica București — Progresul Braila 4-1 (2-0); Metrom Brașov — Oțelul Galați 7-1 (3-0); Siderurgistul Galați — Chimia Suceava 1-0 (0-0); Flacăra Moreni — Dinamo Victoria Buc. 2-2 (2-2); Dinamo Bacău — Ceahlăul Piatra Neamț 6-2 (3-1); Oltul Rm. Vilcea — CFR Pașcani 1-1 (1-1).

Seria a II-a

Ind. Sirmei C. Turzu — Clujeana 1-0 (1-0); C.F.R. Timișoara — C.S.M. Sibiu 2-0 (2-0); Minerul Baia Mare — Unirea Dej 3-1 (3-1); C.F.R. Arad — Gaz metan Medias 3-0 (0-0); C.S.M. Reșița — Minerul Lupeni 2-0 (0-0); A.S. Cugir — Crișul Oradea 2-0 (2-0); A.S.A. Tg. Mureș — Vagonul Arad 2-2 (1-2).

1. Dinamo Bacău	23	13	6	4	41-16	32
2. Siderurgistul Gl.	23	13	6	4	35-17	32
3. Chimia Suceava	23	10	6	7	21-17	26
4. Polit. Buc.	23	11	3	9	35-30	25
5. Flacăra Moreni	23	11	2	10	23-30	24
6. Din. Viet. Buc.	23	7	9	7	29-24	23
7. Poiana Cimpina	23	10	2	11	26-24	23
8. CFR Pașcani	23	8	6	9	31-35	22
9. Ceahlăul P. N.	23	8	6	9	31-37	22
10. Oltul Rm. V.	23	8	6	9	29-36	22
11. Metrom Brașov	23	6	9	9	29-25	20
12. Metalurg. Buc.	23	4	11	28	30-20	20
13. Progr. Braila	23	4	6	11	23-32	18
14. Oțelul Galați	23	4	6	13	12-33	14

1. ASA Tg. Mureș	23	14	6	3	38-12	34
2. Min. B.M.	23	15	3	5	36-20	33
3. CFR Timișoara	23	12	4	7	39-27	28
4. CSM Reșița	23	13	2	8	42-31	28
5. Vag. Arad	23	12	3	8	51-22	27
6. A.S. Cugir	23	11	4	8	39-33	26
7. Ind. sirmei C.T.	23	8	5	10	27-31	21
8. Crișul	23	9	2	12	35-28	20
9. Clujeana	23	7	6	10	23-32	20
10. Gaz m. Med.	23	7	5	11	26-39	19
11. CSM Sibiu	23	8	2	13	30-37	18
12. CFR Arad	23	7	4	12	24-33	18
13. Min. Lupeni	23	6	5	12	22-46	17
14. Unirea Dej	23	4	5	14	23-64	13

C VICTORIE PREȚIOASĂ ÎN DEPLASARE

ELECTRICA FIENI — PORTUL CONSTANȚA: 0-3 (0-1)

A devenit un lucru obișnuit pentru echipele care joacă în deplasare să aplice diferite tactici cu apărări supraaglomerate. Același lucru s-a întîmplat și în jocul Electrica Fieni — Portul Constanța. Prezența frunții clasamentului la Fieni a produs un interes deosebit în rândurile spectatorilor localnici. Oaspeții nu și-au dezmințit poziția bună pe care o au în clasament, abordînd jocul cu multă siguranță, precizie în execuții și mult calm. Călmul a fost de fapt arma principală cu care ei au câștigat acest meci. Constanțenii deschisă scorul în minutul 18 prin Butuc, care a reîntors în poartă o minge respinsă greșit de unul din apărători. Din acest moment, gazdele care pînă acum jucaseră cu mult elan însă fără orizont, au căzut atît fizic cît și moral, permițînd oaspeților să controleze jocul pînă la sfîrșit. Pauza nu aduce nici o „limpezime” în jocul gazdelor, apărarea joacă nesigur, mijlocașii nu alimentează suficient atacul, iar înaintarea se limitează la centrări în fața porții constănțene. Cu un asemenea atac lipsit de coeziune și clarviziune, ei nu puteau realiza mai mult. Oaspeții speculează o nouă

greșeală a apărării gazdelor și majorează scorul în minutul 65 prin Tănase, care a reluat imparable din marginea careului de 16 metri. Sfîrșitul meciului se caracterizează printr-o dominare copioasă a Portului, care înscrie din nou, în min. 83, prin Butuc.

A condus bine Gheorghe Olteanu (București).

V. IORDACHE corespondent

ELECTRICA FIENI: Ioniță — Ungureanu, Uța, Andrei, Deneș — Dumitrașcu, Becheanu — Marinescu, Druță, Preda, Popescu.

Portarul este depășit dar fundașul feroviarilor din Roșiori va înlătura, în extremis, pericolul unui nou gol în poarta sa (Flacăra Roșie — C.F.R. Roșiori)

Foto: Vasile DRAGAN

PORTUL CONSTANȚA: Pituru — Danciu, Melenco, Stoica, Hulă — Nicoară, Sintîmbrea- nu — Butuc, Tănase, Mănescu, Babu (min. 46 Dragu).

JOC BUN LA BRAȘOV

TRACTORUL — METALUL HUNEDOARA: 2-0 (1-0)

Întîlnirea jucătorilor brașoveni cu formația Metalul Hunedoara — lider al seriei Vest —

ă atras pe stadionul Tractorul din localitate foarte mulți amatori, care au avut prilejul să aplaude în final o frumoasă victorie a echipei lor favorite.

Vîntul care a bătut destul de puternic tot timpul a influențat în bună măsură desfășurarea partidei. În situația impusă de starea timpului, cei care s-au descurcat mai bine au fost jucătorii gazdă. Ei au profitat din plin de avantajul vîntului din prima repriză, cînd au acționat hotărît, cu pase pe jos, obligînd apărarea permanent formată din 5 oameni să se întrebuițeze serios. Au fost depășii totuși în min. 26 cînd Vătav a înscris spectaculos. Și în continuarea reprizei tot brașovenii sînt în atac, dar nu pot înscrie, cu toate insistențele depuse.

În repriza secundă, cînd vîntul este de partea hunedorenilor, apărarea localnicilor este la post, reușind să anihileze orice încercare de a se înscrie. Mai mult chiar, din apărare au pornit o serie de contraatacuri, prin pase lungi și mingi pe jos, care au făcut ca în min. 70 prin Ciupa, scorul să devină 2-0 și astfel Tractorul să cucerească o victorie deosebit de prețioasă.

C. GRUIA corespondent

TRACTORUL: Ștefanov — Meres, Rîșniță, Oprică, Romanov — Pop, Cripoi — Petruț (Pall min. 80), Clupa, Trăsnea, Vătav.

METALUL HUNEDOARA: Găceanu — Ceausu, Vlad, Molnar, Grozescu — Popa, Tătar — Steiner, Păunescu (Pirvu min. 75), Szekely, Ciocănanu.

Arb. N. Tătaru — București.

FIGURI DE MARI FOTBALISTI

Raymond K O P A

Cunoscut și recunoscut ca cel mai ilustru fotbalist care a îmbrăcat tricoul cu cocoyul galic în perioada de după război, Raymond Kopa, este, poate, cel mai celebru jucător francez al tuturor timpurilor.

Cetățean francez de origine poloneză, Kopa și-a câștigat la început existența ca miner. „De-atunci — mărturisește el — nu-a rămas respectul pentru muncă, pentru cei ce muncesc.“ În 1949, la vârsta de 18 ani, Kopa participă la „Concursul tinărului fotbalist“, împăjurare în care talentul său se face remarcat. În același an, devine fotbalist profesionist debutând la Neux-les-Mines, club la care nu va rămâne decât câteva luni, fiind transferat la Angers. De-a lungul carierei sale de fotbalist n-a mai cunoscut decât două cluburi: Reims, unde a jucat din 1951 până în 1956, iar apoi din 1959 până în prezent, și Real Madrid, din 1956 până în 1959.

La capătul a aproape 20 de ani de activitate, Kopa are un impresionant palmares: a câștigat de 4 ori campionatul Franței, cu echipa sa Reims (în 1953, 1955, 1960 și 1962), de 3 ori campionatul Spaniei și de 2 ori „Cupa Campionilor Europeni“, cu Real Madrid, și a fost de 45 de ori titular al echipei Franței, număr care ar fi fost desigur mult mai ridicat dacă între el și fostul selecționer francez Verriest n-ar fi apărut un diferend.

În afară de cifre, și mai presus de cifre, cariera lui Kopa rămâne prodigioasă datorită unor fapte care scapă statisticilor, ele creionând relieful unei personalități pe cit de complexe, pe atât de sciteioase. De numele lui este legată una din cele mai glorioase pagini ale fotbalului francez, „campania din Suedia“, de la C.M. 1958, în care Franța a obținut locul III, iar Kopa a fost declarat „fotbalistul nr. 1“ al campionatului. De numele lui este legată cariera celei mai renumite echipe franceze, Reims, ca și cariera multor fotbalisti ajunși cunoscute veacete, Fontaine, Piantoni, Glovacki, Müller, Bliard, numele său desemnând, la un moment dat, un stil în fotbalul francez, „stilul Kopa“.

Vorbind despre calitățile individuale ale acestui strălucit jucător, trebuie să conștinăm extraordinara sa artă de stăpânire a balonului, cu care făcea ce vroia, un dribling uluitor, o vitalitate eborcantă, dar mai ales viziunea instantanee a jocului, pe care-l „interpreta“ fulgerător în maniera cea mai eficientă.

Recunoscut și ca om cu un caracter integru — declarația sa senzatională asupra condiției jucătorilor francezi fiind la originea modificării statutului lor — Kopa înseamnă în fotbalul francez un exemplu, un model pentru toată lumea. Nu împlător, el este considerat „l'enfant chéri de Paris“ (copilul drag al Parisului), omul de dragul cărui mii de parizieni se deplasează pe stadion (cum au făcut nu de mult cu ocazia meciului Stade-Reims) deși echipa în care evoluează Raymond (aceleși Reims, la care s-a reintors plecând acum opt ani de la Real Madrid) nu mai este decât umbra gloriei de altădată.

Alți amatori care „spunc“ și ei ceva: pe orice stadion ar juca, la sfârșitul oricărui meci, Kopa este „luat în primire“ de zeci de copii al căror favorit nr. 1 a fost și rămâne el.

● „Grevă“ spontană a jucătorilor clubului elvețian Lausanne, din finala Cupei cu Basel (fotografia publicată în numărul trecut înfățișă un aspect din această neobișnuită formă de protest) n-a rămas fără consecințe. Reclamația introdusă ulterior de clubul Lausanne nu numai că a fost respinsă, dar federația elvețiană a adăugat cu acest prilej și câteva sancțiuni: clubul a fost amendat cu 6000 franci elvețieni pentru conduită nespotică, vină pentru care a fost pedesit (cu 1000 franci elvețieni) și antrenorul echipei, vestitul Karl Rappan, care a protestat violent la acordarea unui penalti.

● Un nou... scriitor din rîndurile fotbalistilor: Peter Radenkovic, jucătorul iugoslav care activează în prezent în R. F. a Germaniei. Titlul cărții (foarte pretentios) „Eu fac echipe“... Radenkovic ține să se înscrie pe aceeași listă cu Fritz Walter, Pele, Helmut Rahn, Eusebio, Ceaukovski.

● Anderlecht, noua campioană a Belgiei, a bătut un dublu record: a cucerit titlul pentru a patra oară consecutiv și a totalizat 13 victorii finale în campionat.

● Faimosul Omar Sivori a devenit și... intermediar. Într-adevăr, el a luat contact — în numele clubului argentinian River Plata — cu

Schnellinger (Milan) și Jair (Inter) pentru a-i determina să opteze pentru această echipă. Președintele clubului, Liberti, vrea să pună pe picioare o echipă mare, care să recucerească — după 10 ani — titlul național.

● Cimpul de joc al stadionului acoperit (25 000 locuri) care va fi construit la Leningrad, va fi din pământ bătătorit, pentru a permite și organizarea altor competiții sportive. Pentru meciurile de fotbal, însă, el va fi acoperit cu un covor verde special din material plastic, care va imita perfect gazonul!

● Alte inovații în fotbalul din S.U.A.: — arbitri peartă, peste cămașa neagră obișnuită, o vestă în două culori foarte vii;

— ultimele două minute ale primei reprize și ale meciului sînt marcate printr-un... foc de revolver, tras de un „starter“ oficial... Imbrăcat în alb, bineînțeles!

● Internaționalul uruguayean (49 de jocuri în echipa națională) Horacio Troche, care a jucat și la București, își va continua activitatea în Europa. El a optat pentru clubul vest-german Allemania Aachen, Troche (31 de ani) a venit însoțit de un tânăr jucător, Borteiro (23 de ani).

Bobby Moore, neîngenunchiat în careul reprezentativei engleze, nu poate face față însă „presiunii“... familiale!

CUVINTE INCRUCIȘATE

ORIZONTAL 1) Rezentativa noastră. — Jucătorul român cu cele mai multe selecționări (48). 2) Parteneră a reprezentativei noastre la Olimpiada de la Tokyo, 1964 (1-0) — Tară vecină în compania căreia am evoluat de 14 ori. 3) „Royal“, hotel din Londra, statul major al tunelului final al C.M. din Anglia, 1966 — Altă reprezentativă vecină, cu care ne-am întâlnit de 18 ori. 4) Abia se mișcă petera — Extreme la Unica! — Argint. 5) Nimfa pădurilor — Cude cu părieri, la ieșirea de pe stadion — Nicolae Cursaru. 6) Negativ — Auxiliar al viitorului — Munteanu Dumitru — Multă vreme titular al naționalei, pe extrema stîngă. 7) Jucătorii noștri, în 88 din întiturile cu reprezentativele străine. 8) Seose din luptă! — Cu boltă — Trirotor/len. în inițiată. 9) Mișlocas titular al reprezentativei, făcînd linie cu Apolzan și Serizzo — A debutat la națională în 1965 în meciul cu Portugalia (2-0). 10) Riu în patria lui Pele — A și exprima zgomotos admirația — Localitate în Olanda. 11) Echipă franceză — Învingea noastră în cel de al 195-lea meci (7 dec. 1966). 12) Echipă studentescă bucureșteană — Lucrări scrise — Bluză — Pofim. 13) „Pacl“ — echipa celebrului Didi — Partenerul din dreptul celui de al 86-lea meci al reprezentativei noastre (24 mai 1939). 14) Luna meciurilor cu Cipru

(Nicosia) și cu Israel, de anul trecut — Aici am întrecut echipa Turciei în 1928 (4-2). 15) Geții neconsemnate — Măiestria dobîndită de-a lungul anilor.

VERTICAL 1) Aici am reușit un 0-0 cu Letonia, la 17 iulie 1937 — Întrecere zonală desfasurată și încheiată între anii 1929 și 1936, cînd trofeul a revenit definitiv țării noastre. 2) Locul meciului România — Cehoslovacia de la 20 sept. 1931, câștigat cu 4-1 — „Sedul“ lui Just Fontaine — Ene! 3) Cu această reprezentativă am jucat în 1962 la București și Casablanca, împărțindu-ne victoriile — Debutant român în anul trecut. 4) Unul din fundașii din trecut ai naționalei, provenit de la C.F.R. Timișoara — Echipă din Limassol (Cipru) 5) Pronumele lui Dumitriu, pe scurt — A jucat în echipa Uruguay-ului în meciul cu „olimpicii“ noștri de la Montevideo (iunie 1967) — Portar al reprezentativei. 6) Luna meciului al „201-lea — A „măturat“ totul din careul uruguayean în meciul cu reprezentativa noastră de la București de anul trecut, cu excepția... golului lui Ianu — Bețe! 7) Perioadă de timp corespunzînd cîtorva evoluții consecutive ale reprezentativei — Dăruire totală pentru succesul culorilor naționalei. 8) Gheorghe Panonju — Echipă din Reșița, campioana României în ediția 1930-31 — Ca la 4 oriz.

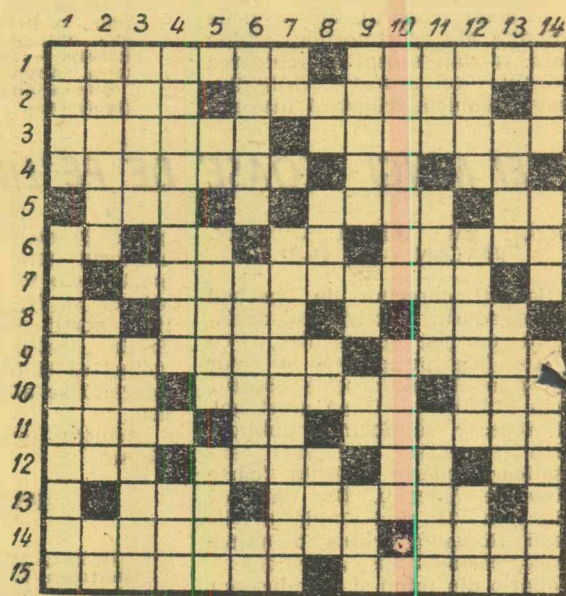
GEOGRAFIE ȘI FOTBAL

— Fluviu în Peru. 9) Poet francez (1770-1854) — 1-1 — Notă muzicală — Nu-i împiedică pe fotbalisti, la nevcie, să evolueze. 10) Fundas din lotul brazilian, prezent la C.M. din Anglia 1966 — Marian, unul din „bombardierii“ selecționatei noastre. 11) Supranumele unuia din celebrii portari ai naționalei noastre — Echipă de amatori din Italia — Cu dungi. 12) Fost titular al naționalei pe aripa dreap-

tă — Sîrlează de pe dreapta, în urmă cu ani — Careul. 13) Jucător la U.T.A. — Loc de dispută — Angelo Niculescu. Echipă din Tg.-Mures — „Saint...“ echipă din Franța, parteneră a U.T.A.-ei în mai 1966 — A aprecia spontan evoluția frumoasă a jucătorilor.

Cuvinte cunoscute mai puțin: ECO, ARU, ERP, ENI, BAIUR.

C. G.

„MĂ NUMESC (XIV) EUSEBIO“

În cel mai mare oraș din Mozambic, Laurenço Marques, în cartierul populației de culoare, venea pe lume acum 25 de ani, într-o familie numeroasă, Eusebio da Silva Ferreira. Înainte chiar de a deschide abecedarul, micul Eusebio a făcut cunoștință cu mingea. Iată și primul „manager“: senor Chico, cel care, iubind copilul și fotbalul, a vrut să-l ducă la o echipă. Eusebio cu escudo se adunau și din acești bani s-a cumpărat primul echipament și o mingea adevărată. Copilaria și adolescența lui Eusebio sînt repte pe drumul spinos dar plin de bucurii al gloriei fotbalistice. Iar cheia succesului erau marcele talent și pofta nescăpată de joc a celui ce, adolescent fiind, uimise Mozambicul. Numele său începe să circule și în zărele sportive ale Portugaliei iar în anul 1960 Eusebio părăsește țara natală și echipa sa Sporting pentru Benfica Lisabona. Debutînd într-un meci internațional inter-cluburi Eusebio înscrie trei goluri în poarta celebrei echipe Santos. Eusebio devine titular la Benfica și vedeta sa numărul unu. Surprinzător meci în reprezentativa Portugaliei a coincis cu o surprinzătoare înfrîngere în fața Luxemburgului. El se menține însă în echipa națională făcînd apoi câteva partide excelente, printre care cu Real Madrid și F. C. Santos.

La Londra, Benfica joacă în finala C.C.E., cu Milano dar pierde. Decepția lui Eusebio trece însă repede, căci foarte curînd vine la Lisabona prietena sa din copilărie, Flora. „Perla neagră“ se întîlneste acum cu... dragostea!

Eusebio joacă apoi în Brazilia, iar la începutul sezonului 1963-64 face parte din echipa U.E.F.A. contra Scandinaviei.

Vin acum cântăcirile pentru C. M. 1966: Italia, în deplasare și acasă, cu reprezentativele Cehoslovaciei, Turciei și României.

În 1965, sustine finala C.C.E. cu Internazionale, chiar pe terenul acesteia și Benfica pierde, după un meci dramatic, cu 1-0.

Spectatorii nu voiau să înțeleagă că atât mie cit și unor componenți ai echipei nu le mergea jocul și, ostentativ, își exprimau nemulțumirea, uitînd că nu totdeauna jucătorul aflat pe teren, poate să facă tot ceea ce dorește.

După înfrîngerea din partea lui Inter, în condițiile cunoscute de toți, nu ne-a rămas de făcut nimic altceva decât să sperăm ca în competițiile interne să jucăm mai bine.

Într-adevăr am reușit să câștigăm un meci după altul și să ne calificăm în finala Cupei Portugaliei. Ultima adversară a fost echipa Vitoria de Setu-

bal. Cu toate că în semifinale eliminase pe Sporting, ne-am aruncat în luptă cu încredere și optimism. Situația nu s-a desfasurat după așteptările noastre și am suferit o înfrîngere senzatională la scorul de 1-3. Nu-i mai puțin adevărat că am avut și ghinion, însă trebuie să recunoșc că Vitoria a fost mai bună și a învins pe merit. Înfrîngerea provoacă totdeauna amărăciune. Viața însă merge înainte. În timp ce orașul Setubal sărbătorea cu entuziasm victoria clubului său, care cucerise Cupa, noi ne pregăteam pentru turneul din America de Sud.

EUSEBIO—PELE AL PORTUGALIEI

Prima întîlnire în America de Sud am susținut-o cu Vasco da Gama, o echipă foarte puternică mai ales pe teren propriu.

Cu toate că era vorba de un meci amical, Benfica trebuia să-și apere prestigiul. Contrar tuturor așteptărilor, stadionul Maracana n-a fost plin. În schimb, pe noi ne-a ajutat timpul care, după două zile de ploaie torențiale s-a ameliorat, cerul s-a înseninat, iar temperatura a devenit plăcută.

Meciul se desfășura promițător, în special în prima repriză, care s-a terminat la egalitate: 1-1. Cu puțină șansă puteam conduce.

Primul gol l-au înscris brazilienii, iar golul egalizator l-am marcat eu. A fost unul din șuturile mele bombă și a produs multă admirație în rîndurile spectatorilor. Nu-i vorba că și eu am fost încîntat de acest gol.

A doua zi, presa n-a fost zgîrcită privind laudele la adresa echipei noastre. Unul dintre ziare, „A Noticia“ — dacă nu mă înșel — a scris:

„Eusebio este un nume mare în echipa portugheză. Este un adevărat artist și tehnician, iar golul său a fost un gol de mare maestru. Știe să joace, este un „Pele al Portugaliei“.

Turneul nostru a început promițător. Evoluția Benficăi n-a fost numai un eveniment care interesa exclusiv colonia portugheză din Brazilia, dar și pe

brazilienii de baștină, care nu încetau cu laudele la adresa echipei noastre. Clubul Regata Vasco da Gama ne-a primit cu mare pompă, la fel și celelalte, cu care am venit în contact. După meci, conducerea clubului Vasco da Gama a organizat un banchet în cinstea noastră. A fost o noapte plăcută, singurul inconvenient fiind că am ajuns la hotel la ora 3 dimineața.

În aceeași zi, vineri, am zburat spre Caracas în jurul orei 24, astfel că am avut destul timp să ne odihnim și să ne facem cumpărăturile. La ora 23.40 am decolat cu un avion urias în direcția Belem, capitala statului Para din Brazilia.

Împreună cu noi zbura și deținătoarea titlului de „Miss Para“, care se întorcea de la concursul de frumusețe, pentru alegerea celei mai frumoase femei din țară-Miss Brazilia.

Reprezentanta statului Para era o mare frumoșețe, cu toate acestea, n-am rezistat tentației să nu ațipesc, așa cum făcăm totdeauna cînd eram pe drum...

În timpul escalei de la Belem, am fost vizitati la aeroport, cu toate că era o oră firzie, de unii conducători și activiști sportivi. Toate acestea ne-au impresionat foarte plăcut.

Apoi, a venit ultima etapă a călătoriei noastre, care a luat sfîrșit la aeroportul Maiquetia din Caracas.

Foarte cordială a fost primirea care ni s-a făcut pe aeroportul Galeao din Rio de Janeiro, cu prilejul sosirii în America de Sud; însă primirea de la Caracas a întrecut toate așteptările noastre.

Cu toate că nu era încă ora 8 dimineața, mi s-a părut că portugezii ne-au întîmpinat după un fel cu totul ieșit din comun.

Ultimii care mai dormeau în avion s-au trezit de îndată ce trenul de aterizare a avionului a atins pista. M-am întins lenes, m-am sculat din fotoliu și mi-am strîns bagajele.

DE PRETUTINDENI

REDUCERI... REDUCERI... Parcurgând comentariile presei de fotbal din Europa întâlnim un leitmotiv: programul competițional. În numeroase țări, dificultatea asigurării datelor pentru desfășurarea campionatului, a meciurilor reprezentative și partidelor internaționale ale cluburilor este așa de acută încât s-a ajuns la renunțarea de jocuri angajate. În programarea celor mai multe etape de cupă în mijloc de săptămână etc. și, așa fiind, se pare că singura rezolvare a crizei de timp o constituie reducerea numărului de echipe din campionat. Italia a și trecut la reducerea numărului echipelor din divizia A de la 18 la 16 și a celor de divizia B de la 20 la 18. În felul acesta, forul italian câștigă patru date (în loc de 34 de etape se vor disputa 30) în divizia A și la 34 în loc de 38 pentru divizia B. Federația din Roma intenționează să mărească cu două numărul partidelor prevăzute anual pentru reprezentative (până acum șase, din sezonul viitor vor fi deci opt jocuri pe an) și să acorde celelalte două date „Cupei Italiei”. Despre necesitatea reducerii neînfrizate a numărului echipelor din primele ligi se vorbește insistent și în Franța (scăderea numărului formațiilor de divizia A de la 20 la 18 apare în absolut toate proiectele — în curs de elaborare — pentru redresarea fotbalului francez) și chiar și în conservatoare Anglia, a cărei federație este decisă să intre și mai activ în viața fotbalistică internațională europeană.

CIOCIRE. N-a fost numai o luptă între două echipe cu temperamente deosebite această finală a „Cupei campionilor europeni”, ci și între două diferite moduri de a aplica variante ale tacticii fotbalului modern. Internaționale, și mai mult obligată de starea fizică a jucătorilor săi să lege de „beton” toate speranțele performanțelor, mai ales după golul lui Mazzola; Celtic o fidela și, cum s-a văzut, competentă practicanță a așezării 1-3-3 care își așază elogiile deplin meritate ale prezentării unui fotbal cu mare accent ofensiv.

FORMULE. Intrecerea secundă a calendarului intern, cupa, pare că reîntră, în atenția federațiilor. În general, cu puține excepții, ea a marcat în ultimii ani o cădere de pe treapta ce o așeza, ca interes, alături de campionat și probabil că de aceea în mai multe țări se semnalează acțiuni menite să dea „baloane de oxigen” întrecerii nr. 2 pe plan intern. Primele soluții pentru reformativitatea cupelor — formulele. Sint indicii clare că sistemul terenurilor neureduce la scăderea din interes, reduce numărul spectatorilor. Franța intenționează să renunțe la el. Bulgaria a adoptat o formulă care a suscitat un mare interes: din 16-timi, așa cum s-a mai anunțat, cupa se dispută după sistemul turneului final al campionatului mondial. Spania și Portugalia au ajuns, după cum o constată citirea de spectatori înregistrată, la o formulă care place: meciuri tur-retur, ca în competițiile europene. Anglia rămâne la sistemul meciului desfășurat pe terenul primei echipe scoase din urnă. Și o constatare generală: se fac toate eforturile pentru ca, cel puțin jocurile din faza finală a cupelor, să aibă loc la sfârșit de săptămână (simbata sau duminica) spre a se bucura de cadrul meciurilor de campionat.

CE A FOST ȘI CE VA FI PE CONTINENT...

În multe țări campionatele s-au încheiat sau sînt pe punctul de a se încheia. Ceea ce menține interesul competițional intern este Cupa, care — la fel ca și titlul de campioană — provoacă dispute pasionante.

„Visul urit” al suedezilor...

Naționala suedeză se pregătește cu grijă pentru jocul care, după părerea multora, va decide primul loc din grupa a II-a a campionatului european: cel cu Portugalia. Un prim examen (amicale) l-a trecut cu brio: 8-2 cu Ferencvaros. La al doilea, însă, a capotat. A înfruntat un adversar în compania căruia a început să nu se simtă bine: reprezentativa R.D. Germane, cu care a mai jucat anul trecut, la Leipzig și a pierdut cu 4-1. Nici de data aceasta scorul n-a fost favorabil suedezilor, deși jucau pe teren propriu, la Hålsinborg (7000 spectatori...). Fotbaliștii din R.D. Germană au obținut victoria cu 1-0 (0-0), meritul de a fi înscris acest gol revenind cunoscutului Nöldner (54'). O comportare și un rezultat care, în primul moment, interesează direct pe fotbaliștii maghiari, pentru că echipa R.D.G. se anunță, astfel, un concurent foarte periculos pentru locul întâi, ocupat în prezent de Ungaria în grupa a V-a a campionatului Europei. În al doilea rînd, ne interesează și pe noi deoarece îi vom întîlni pe învingătorii Suediei în preliminariile turneului olimpic. De aceea notăm și formația care a câștigat la Hålsinborg: **Croy — Fraessdorf, Walter, Geisler, Bransch — Irmischer, Körner — Duce, Nöldner, Frenzel și Löwe. CU VICTORIA DE LA HALSINBORG, ECHEIPA R.D. GERMANE A ÎNCHIEAT O SERIE DE NOUA MECIURI FĂRĂ SA CUNOASCĂ INFRINGEREA.** Ultimul eșec l-a înregistrat în octombrie 1965 la Budapesta (2-3 cu Ungaria).

Probleme de joc și... financiare

Debutul echipei Cehoslovaciei în campionatul Europei a coincis cu o victorie pe stadionul Dalymount Park din Dublin. Fără să strălucească, dar solidă și bine organizată, formația cehoslovacă a obținut un 2-0 (Sikora și Masny) binemeritat.

Paralel, însă, au loc confruntări interțări, fie amicale, fie oficiale și în primul rînd în cadrul campionatului Europei.

În ultimul timp s-au disputat numeroase jocuri internaționale între reprezentative. Altele se anunță în săptămînile care urmează.

Ungaria, in serie...

Echipa lui **Hlowszki** a înregistrat la Copenhaga o nouă victorie care-i consolidează poziția de lider în grupa a V-a a campionatului european. Învingătoare în meciul de la Budapesta cu 6-0, de data aceasta reprezentativa Ungariei a trebuit să se mulțumească cu un scor mai mic, dar clar: 2-0, realizat prin golurile înscrise de **Sandvad** (autogol) și **Bene**, cel mai periculos atacant. Contra Danemarcei, **Hlowszki** a aliniat „11”-le obișnuit, în care **Albert** a deținut o poziție retrasă, cu rol de conducător de joc: **Tamas — Matrai, Meszöly, Ihasz, Szücs — Nagy, Albert, Rakosi — Molnar, Bene, Farkas.**

Situația în clasamentul grupei:

1. Ungaria	4 3 1 0 12-3 7
2. R.D. Germ.	1 1 0 0 4-3 2
3. Olanda	4 1 1 2 8-8 2
4. Danemarca	3 0 0 3 0-10 0

Așadar, decisive vor fi meciurile dintre Ungaria și R.D. Germană: primul la 27 septembrie la Budapesta, al doilea la 29 octombrie în R.D.G.

De la 0-5 la 2-0 și 1-0

Cînd primul antrenament al campionilor mondiali s-a încheiat cu acel 0-5 în fața selecționetei de tineret, se părea că **Alf Ramsey** va trăi momente dificile în partida amicală cu Spania. Mai cu seamă că alinia o formație din care mai făceau parte doar cinci din cei care cuceriseră titlul suprem, anul trecut la Wembley: **Bonetti — Cohen, Mulery, Labone, Newton — Moore, Ball, Hollins — Greaves, Hunt, Hurst.** Cei 97.500 spectatori prezenți la Wembley au remarcat într-adevăr lipsa de omogenitate a echipei, dar și jocul decepționant al spaniolilor (în echipa cărora a reintrat **Gento**) mai ales în atac. Toate la un loc au determinat un joc șters, care s-a animat doar în final, cînd englezii au înscris în trei minute două goluri (**Greaves**, care a reintrat cu acest prilej, și **Hunt**). Scor final, cum se știe: 2-0.

Fotbaliștii englezi au evoluat apoi la Viena. Și aici au câștigat cu 1-0, grație golului lui **Ball**. Așadar, campionii mondiali au cucerit victoria în două meciuri amicale, disputate la trei zile interval, fără să primească vreun gol.

Viitoarele confruntări

Alte importante întîlniri vor avea loc zilele următoare:

1 iunie: **Suedia — Portugalia** (campionatul Europei); 3 iunie: **U.R.S.S. — Franța** (amicale); 4 iunie: **Danemarca — R.D. Germană** (C.E.); 8 iunie: **Norvegia — Portugalia** (C.E.); 11 iunie: **U.R.S.S. — Austria** (C.E.); 14 iunie: **R. D. Germană — Grecia** (turneul olimpic); 15 iunie: **Suedia — Bulgaria** (C.E.); 18 iunie: **Turcia — Cehoslovacia** (C.E.).

Punctul forte al echipei a fost apărarea dominată de excepționalul **Popluhar** (32 de ani). Alături de el, portarul **Viktor** (cel care a ținut în șah, în noiembrie, la Wembley, atacul campionilor mondiali), și fundașul **Lala** au făcut de asemenea o mare impresie. **Geleta** a fost cel mai bun la mijlocul terenului, iar inepuizabilul, **Kvasnjak** (al doilea supraviețuitor din echipa finalistă din C.M. 1962, primul fiind **Popluhar**) a fost un virf de atac incisiv.

Irlandezii au fost de două ori afectați după acest meci. O dată de înfrîngere, a doua oară de incasările foarte slabe. Din cauza timpului prost, la joc au asistat doar 7.000. de spectatori, cea mai mică asistență din cîte s-au înregistrat la un meci internațional la Dublin. Casieria federației se gîndește de pe acum cum va rezolva problema financiară a meciului-retur, din octombrie la Praga.

Nikolay — salvatorul

Nimic nu prevestea un succes al echipei Poloniei în partida cu Belgia din campionatul Europei. Dimpotrivă, cele două jocuri de pregătire susținute în Franța și în care a fost învinsă fără drept de apel, ca și acel 0-0 „ciupit” la Luxemburg făceau ca partida de la Chorzow să fie așteptată cu mult pesimism. Și, totuși... Fotbaliștii polonezi nu numai că au învins, și încă la un scor net, dar au și marcat un reviriment care-i face serioși candidați la primul loc în grupa a VII-a, și care, oricum, anunță un mare derbi la 17 septembrie: Polonia—Franța.

Polonezii au dominat din cap în cap jocul cu Belgia și dacă n-au reușit decît trei goluri (3-1 final, **Lubanski** 2 și **Szoltysik**, respectiv **Puis**) aceasta se datorește forme excepționale a portarului belgian **Nikolay**, care a fost un adevărat „înger păzitor” pentru poarta echipei sale. A apărut chiar și un penalti, executat de **Liberda!** Cel mai bun jucător de pe teren: **Lubanski**.

Iată echipa prezentată de polonezi, și în care au fost introduse o serie de elemente tineri: **Kornek — Kowalski, Gmoch, Strzalkowski, Anczok — Suski, Sadek — Schmidt, Lubanski, Szoltysik, Liberda.**

Stadionul Olimpic din Caracas, este foarte frumos, în schimb terenul de joc lasă mult de dorit. Biletele de intrare au fost vîndute într-un timp record, cu toate că erau foarte scumpe. Meciul s-a terminat net în defavoarea noastră, fiind învinsă cu 3-0. Am plătit un tribut scump oboselii...

N-am avut noroc nici în al doilea meci, în compania echipei Deportivo Galicia, în care jucău 7 rezerve. Am pierdut cu 1-2, în fața unei formații puțin cunoscută.

Pentru „Mica cupă mondială” se ținea cont doar de rezultatele din cele două meciuri dintre Benfica și Atletico Madrid.

Băieții noștri sperau că vor învinge pe spaniolii în cea de a doua întîlnire sau în prelungiri în cazul că după 90 de minute partida se va încheia la egalitate.

Am intrat pe teren hotărîți să ne refacem reputația și să dovedim că Benfica este totuși... Benfica!

Începu meciul. Madrilenii și-au dat seama în scurt timp că nu vor avea o sarcină ușoară.

De cîteva ori, golul a plutit în aer, însă de fiecare dată speranțele noastre au fost năruite. Abia în repriza secundă, Torres, printr-un șut bombă, a deschis scorul, depășindu-l pe portarul madrilen, după ce primise o pasă ideală de la José Augusto.

Cu toate că am câștigat partida, conform regulamentului competiției, a trebuit să disputăm prelungirile. Acestea au constituit sfîrșitul adversarilor noștri!

(Va urma)

Traducere de V. BENCOSCHI
(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

O NOUĂ COMPETIȚIE INTERCLUBURI LA ORIZONT

Ideea organizării unui campionat intercluburi al țărilor latine din Europa prinde tot mai mult teren. Inițiativa președintelui clubului francez **Olympique Marseille**, **Marcel Leclerc**, a început să intereseze diferite cluburi din Spania, Italia și Franța. Scopul unei astfel de competiții l-a arătat însuși miștorul, în cadrul unei conferințe de presă: „Consider că este în interesul tuturor celor vizați să studieze organizarea unei competiții susceptibile de a deschide drumul spre un veritabil campionat al Europei latine, care să le asigure un supliment de incasări”.

Acest campionat, mai precis pre-campionat european latin ar urma să înceapă chiar din sezonul viitor cu participarea unor echipe de club din Spania, Italia și Franța. Sistemul de disputare: jocuri tur-retur, în zilele de miercuri. Perioada: toamna-primăvara. Trajeul pus în joc: „Cupa Tele-Magazine”. Pentru cluburile care privesc cu simpatie participarea la o astfel de întrecere fotbalistică se numără: F.C. Barcelona, Atletico Madrid, Valencia și Sevilla din Spania, A.S. Roma, Napoli și Juventus Torino din Italia, Nantes și St. Etienne din Franța, și — bineînțeles — **Olympique Marseille**, clubul miștorului acestui proiect. Fiește că este vorba de cluburi care nu vor fi angrenate în alte competiții internaționale din Europa.

Pusa pe picioare, această nouă Cupă ar îmbogăți activitatea internațională a cluburilor de pe continentul nostru.

DE PRETUTINDENI

CONGRESUL SINDICATELOR FOTBALIȘTILOR

Congresul Federației internaționale a sindicatelor jucătorilor profesioniști se va desfășura la Milano în zilele de 4 și 5 iunie. La acest important congres și-au anunțat participarea sindicatele jucătorilor profesioniști din Anglia, Scoția, Olanda, Belgia, Franța și, bineînțeles, din Italia, țara gazdă a acestui congres.

NOUȚĂ DIN CAMPIONATUL S.U.A.

Arbitrii jocurilor au asupra lor un aparat de radio cu care mențin legătura permanentă cu cabina de la stadion a televiziunii, de unde regizorul, cînd crede necesar, dă ordin conducătorului jocului să oprească meciul. Acesta trebuie să inventeze un fault, un henț etc. pentru a întrerupe jocul cîteva secunde, necesare ca pe ecranele televizoarelor să apară reclama unei lame de ras, a unui detergent sau a unei paste de dinți etc.

Nici un jucător nu protestează la aceste întreruperi de joc dictate de televiziune, deoarece salariile și veniturile sînt în funcție de societatea care televizează meciurile.

PELE DIN NOU DECORAT

Zilele trecute, celebrul fotbalist **Pele** a fost decorat cu ordinul **RIO BRANCO**, cea mai înaltă distincție acordată de către ministerul afacerilor externe braziliene.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăștii 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncți), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocca

ITALIA

(Ultima etapă)

Astăzi — Inter sau Juventus, campioană, ori meci do baraj. Cinci dintre meciurile ultimei etape au fost amânate pentru astăzi, din cauza finalei „Cupei campionilor europeni”. Înțelegând situația lui Inter, Juventus a consimțit la această amânare. Este vorba de jocurile care interesează direct sau indirect lupta pentru primul loc. Rezultatele celorlalte patru partide: Foggia — Atalanta 4-1; Milan A.C. — Lecce 1-1; Napoli — Torino 2-1; Roma — Fiorentina 0-1. Ce perspective sînt pentru stabilirea campioanei? În caz de victorie la Mantova, Internazionale obține locul întâi; în cazul cînd face meci egal iar Juventus cîștigă în fața lui Lazio (acasă), se joacă meci do baraj. Înfrîngerea lui Inter și victoria lui Juventus aduce titlul torinezilor. În clasamentul actual: 1. Inter 48 p.; 2. Juventus 47 p.; 3. Napoli — Bologna 44 p.

BULGARIA

(Etapa nr. 27)

Botev Plovdiv — virtuală campioană. Cu toate că a avut trei etape terenul suspendat, Botev Plovdiv a reușit să-și mențină avantajul de trei puncte. Rezultate: Levski — Dunav 3-0; Botev Plovdiv — Marek 2-1; Cernomore — Slavia 2-1; TSKA Cerno Zname — Spartak Plovdiv 4-0; Spartak Sofia — Lokomotiv 2-1; Botev Burgas — Botev Vruța 2-0; Dobrudja — Lokomotiv Plovdiv 1-0; Beroe — Minior 1-0. În clasament: 1. Botev 36 p.; 2. Levski 33 p.; 3-4. TSKA Cerno Zname și Slavia 31 p.

R. F. A. GERMANIA

(Penultima etapă)

Braunschweig cea mai puțin celebră dintre fruntașe, ea și campioană. Dintr-un grup de competitive cu nume sonore (Frankfurt, München 1860, Borussia Dortmund) s-a desprins mult mai puțin cunoscuta Braunschweig care are toate șansele să-și apropie titlul. Rezultate: Rot-Weiss Essen — Braunschweig 0-0; Bayern München — Hamburg 3-1; Worder Bremen — München 1860 2-4; Nürnberg — Köln 1-1; Düsseldorf — Kaiserslautern 3-1; Hannover Schalke 04 1-2; Moenchengladbach — Stuttgart 1-2; Karlsruhe — Duisburg 3-0; Frankfurt — Borussia Dortmund 3-3. În clasament: 1. Braunschweig 41 p.; 2. Frankfurt 39 p.; 3. München 1860 39 p.; 4-5. Borussia Dortmund și Bayern München 37 p.

IUGOSLAVIA

(Etapa a 25-a)

Partizan și Dynamo Zagreb în urmărirea lui Sarajevo. Rezultate: OFK Beograd — Rijeka 4-2; Celik — Hajduk 1-0; Zelesnicar — Velej 4-1; Novi Sad — Radnicki 0-0; Sutjeska — Partizan 2-2; Steaua roșie — Sarajevo 1-3; Vardar — Zagreb 1-0. În clasament: 1. Sarajevo 35 p.; 2-3. Partizan și Dynamo Zagreb 33 p.

TURCIA

(Etapa a 30-a)

Fenerbahce egalată de Beşiktaş. Rezultate: Vefa — Fenerbahce 2-0; Altinordu — Hacettepe 1-0; Istanbulspor — Ferikoy 2-1; Galatasaray — Eskisehir 2-2; Demirspor — Altay 0-0; Ankaragucu — Karşıyaka 3-1; Izmirspor — P.T.T. 1-1; Gztepe — Gencierbirliđi 1-1. În clasament: Beşiktaş 42 p.; 2. Fenerbahce 42 p.; 3. Galatasaray 38 p.; 4. Gztepe 37 p.

SARTI A AMINAT DOAR VERDICTUL...

● TELEFONUL LUI EUSEBIO ÎNAINTE DE MECI ● AU FOST 30.000 DE SCOȚIENI SAU 10.000 ? ● HERRERA: „VICTORIA NOASTRĂ AR FI FOST O NEDREPTATE...”

Dimineața meciului Celtic—Internazionale. Pe terasa vilei „Mira” de lângă Lisabona se servește ceaiul. În jurul ceștilor din porțelan de Sèvres, un masiv grup de ziaristi italieni, francezi și scoțieni, antrenorul lui Benfica, Fernando Riera și — bîncînteles — gazda, Heleonio Herrera. Se discută, inevitabil, despre meciul de după-amiază. În plină conversație, Herrera este anunțat că îl solicită cineva la telefon. După scurt timp, „magul” revine și îl întrebă pe Riera: „Știi cine m-a chemat? Eusebio. Mi-a spus că dorește să joace la Internazionale încă în acest sezon. I-am răspuns că pînă în 1971 cluburile italiene nu au voie să ia jucători de peste hotare. Mi-a replicat că va fi tirziu și atunci, după cum tirziu este și astăzi. Fără el, fără Eusebio, vom fi sigur învinși...”

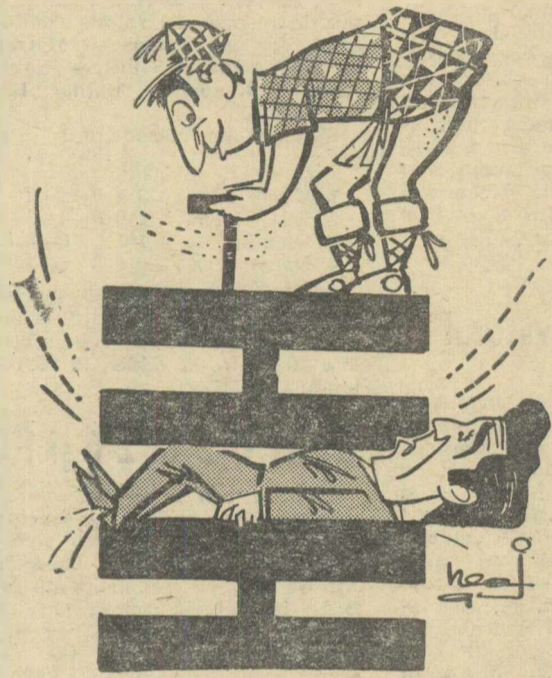
Precizarea faimosului mozambican avea să se implinească. În fața a peste 70.000 de spectatori, a 200 de

ziariști (dintre care 168 veniti din alte țări ale Europei și din America de Sud), a 83 fotoreporteri de pretutindeni, a camerelor de luat vederi ale televiziunii portugheze, care au retransmis în direct jocul în 30 de țări, și a peste 40 de radio-reporteri, Celtic Glasgow a învins pe Internazionale cu 2-1 după un joc în care superioritatea sa a fost evidentă, așa cum ati constatat cei mai mulți dintre dvs., iubiti cititori, prezenti în fața televizoarelor.

„Fotbalul bun a fost recompensat...” (Just Fontaine). „Internazionale bătută sub toate aspectele...” (Jean Snella — fost antrenor al echipei Franței), „Italienii nu puteau mai mult. Au jucat cu jumătate din plămîni...” (Di Stefano), „Internazionale fusese învinsă înainte de meci de oboseală și fizică și nervoasă. Celtic a completat lovitură nevăzută adversar...” (Uwe Seeler); iată scurte impresii care subliniază mai plastic, poate, decît un comentariu amplu, justetea și claritatea succesului scoțian, neexprimat îndeajuns de scorul final. Noi am trăit, în fața micului ecran lupta inegală între INTREAGA echipa a Celticului și apărarea, tot mai nesigură, mai epuizată a milanezilor.

Cum meciul îl știm destul de bine, să vedem ce s-a petrecut după el. Nici unul dintre scoțieni n-a mai ajuns, la aproape o oră după fluierul final, cu tricoul întreg în cabină. Miile de scoțieni au vrut să-și asigure un „cît de mic și concret suvenir de la joc și atunci au sfișiat pur și simplu echipamentul idolilor lor. Cabina Celticului a răsunat minute în șir de strigătele de bucurie ale învingătorilor. Cupa s-a plimbat, plină cu șampanie... franceză (cadoul președintelui lui Reims, Germain) de la un jucător la altul. Foarte sportivă, ca și întregul mod de comportare al lui Inter, a fost și declarația „magului” de după meci: „Aș fi necinstii dacă aș contesta victoria lui Celtic. Dacă această victorie ne-ar fi revenit nouă ar fi fost o nedreptate. Echipa mea este oșobită. De aproape o lună ea n-a putut cîștiga un joc în campionat. Acest campionat italian este mult mai lung decît cel scoțian. Celticul a fost, evident, mai proaspăt...”

În timp ce erau culese declarațiile, afară continua „festivalul Celtic”. Cei 10.000 de scoțieni (fiecare cu cite o sticlă de whisky în buzunarul de la spate al pantalonilor) făceau un vacarm de parcă ar fi fost de trei ori pe atîția. Îndată după terminarea meciului, postul de televiziune din Glasgow și toate posturile de radio scoțiene au transmis în repetate rînduri apelul adresat zecilor de mii de suporteri de a nu se duce la aeroport, a doua zi, la sosirea învingătorilor, ci de a se aduna pe stadionul Celtic unde s-a organizat o mare serbare în cinstea învingătorilor. Cu toate aceste apeluri, peste 40.000 de oameni au blocat circulația spre aeroport, făcînd o primire triumfală băieților lui Jock Stein.

Don „H.H.” la presa scoțiană

Desen de Neagu RADULESCU

ACTUALITĂȚI

● PRIMUL meci din ediția inaugurală a competiției „Cupa speranțelor” (pentru reprezentativele de tineret) se va disputa la 7 iunie la Stara Zagora între Bulgaria și R.D. Germană. Întîlnirea, care va decide pe prima cîștigătoare a trofeului, va fi condusă de o brigadă de arbitri români: N. RAINEA, C. Bărbulescu și C. Niculescu.

● MECIUL amical programat la 7 iunie între echipele de tineret ale României și U.R.S.S., a fost amînat (pentru o dată care urmează să fie stabilită), la cererea federației sovietice.

● ECHIPA vest-germană Schwaben Augsburg va juca la 7 iunie la Constanța și la 10 iunie la Cimpina. Oaspeții vor mai susține un meci, la o dată și într-un oraș care vor fi stabilite ulterior.

● LA CURSUL internațional de antrenori și masori, organizat de U.E.F.A. între 24 iunie și 2 iulie la Zeist (Olanda), și-au anunțat participarea 49 de antrenori din 27 de țări europene și 36 de masori din 19 țări.

Înscrierile în „C. C. E.” și „Cupa cupelor” se primesc pînă la 30 iunie

● Noi prevederi regulamentare intră în vigoare din toamnă

U.E.F.A. a dat formă definitivă regulamentelor celor două competiții europene de sub egida sa, „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor”, edițiile 1967-68. Înscrierile se primesc pînă la data de 30 iunie, iar tragerea la sorți va avea loc în ziua de 5 iulie la Geneva. Dintre noile prevederi regulamentare amintim următoarele:

● În jocurile preliminară, în 16-imi și 8-imi se va aplica și în „Cupa campionilor europeni” sistemul de calificare în vigoare în „Cupa cupelor”: la egalitate de puncte și golaveraj după două meciuri, golurile marcate în deplasare vor fi socotite dublu și vor decide calificarea pentru următoarea etapă.

● Începînd cu sferturile de finală va intra în... funcțiune al treilea joc. Acest criteriu de calificare va fi aplicat și în „Cupa cupelor”, începînd cu ediția viitoare, tot din etapa sferturilor de finală.

● În preliminarii și 16-imi comisia de organizare are dreptul să fixeze ea programul de jocuri, fără tragere la sorți.

● Cu edițiile 1967-68 ale celor două cupe se va pune în aplicare sistemul datelor fixe: 16-imele se vor disputa la 20 septembrie și 4 octombrie, iar optimele la 15 și 29 noiembrie. Eventualele meciuri preliminarii (de calificare pentru 16-imi) vor fi programate înainte de 20 septembrie.

„INTERNATIONAL BOARD” SE VA ÎNTRUNI LA 17 Iunie ÎN ȘEDINȚA SA ANUALĂ

Ca în fiecare an, în iunie (mai precis în ziua de 17 a acestei luni) se va întruni la Belfast, în Irlanda de Nord, forul care decide asupra modificărilor aduse regulamentului de joc, „International Board”. Cu acest prilej, I. B. va aproba două modificări:

● admiterea înlocuirii a doi jucători în meciurile internaționale indiferent de caracterul lor

● interzicerea atacului asupra portarului.

Vor fi, însă, în măsură aceste două modificări să asigure fotbalului o evoluție firească, conformă spiritului său? Multe cercuri fotbalistice competente afirmă că nu este deloc sigur, pentru că sînt alte reguli de joc

care necesită corectări. Pedro Escartin, de pildă, un fost arbitru internațional și fost membru al comisiei de arbitraj F.I.F.A., în prezent selecționar al echipei Spaniei, consideră că evoluția tehnică a fotbalului, deri asigurarea spectacolului, și reprimarea anumitor excese care se produc în condițiile unui joc închis, defensiv, pot fi realizate dacă:

— se modifică regula ofsaidului, aprobîndu-se propunerea scoțiană care prevede desființarea ofsaidului într-o zonă neutră, la centrul terenului (împărțit în trei). Această av favoriza combinațiilor ofensive, dîndu-le mai multă vigoare, fără a putea fi distruse;

— se admit eliminările temporare din joc, ca măsură de reprimare a jocului violent și a anti-jocului. Jucătorul vinovat de infracțiuni grave va fi eliminat definitiv, dar micile abateri de la regulament ar putea fi înăbușite dacă jucătorul care le comite ar fi nevoit să stea pe tușă, de pildă, 15 minute;

— mărirea distanței de la 9 la 11 m între minge și „zid” la executarea loviturilor libere, ceea ce ar avantaja pe jucătorii executanți.

În schimb, Pedro Escartin se declară împotriva mării porții, a executării cu piciorul a repunerilor de la tușă și a introducerii unui cronometror la meciuri

SCURTILE STIRI

● La 4 iunie se va disputa la Lisabona partida amicală Portugalia B — Franța B. Pentru acest joc, fotbalistii portughezi au fost cantațai de marți.

● Jocurile primei ediții a „C.C.E.” au fost urmărite de 912.000 de spectatori: ultima ediție (a 12-a) de 2.193.000 în 12 ani, aproape 25 de milioane de spectatori au fost atrași pe stadioane de către această competiție din ce în ce mai pasionantă.

● Palmaresul 1967 al clubului Celtic: a cîștigat toate competițiile la care a participat în sezonul 1966-67 (campionatul și Cupa Scoției, Cupa ligii scoțiene, Cupa orașului Glasgow și... Cupa campionilor europeni) Celtic a susținut 62 meciuri oficiale, cîștigînd 51 și pierzînd doar 3, cu un golaveraj de 196-47. Pe plan european, scoțienii au disputat 9 partide și n-au pierdut nici unul, marcînd 19 goluri și primînd 5.

● Federația tunisiană a decis să retragă echipa națională din Cupa Africii și de a nu se prezenta la meciul- retur cu Congo-Brazzaville, ca urmare a incidentelor provocate de oaspeții la primul joc.

● Un caz care provoacă senzație în Spania: Puskas pleacă în S.U.A., unde a semnat un contract pe trei ani cu clubul „Golden Gate Gates” din San Francisco.

● Rajko Mitic, antrenorul echipei iugoslaviene, se întrebă dacă se va putea menține mult timp pe postul său, pentru că după numai două meciuri internaționale (cu R. F. a Germaniei și Albania) a... slăbit cu 6 kg...

● Deși a cîștigat campionatul Franței, avînd trei puncte avantaj înainte ulti-meii etape, echipa St. Etienne și-a pierdut antrenorul, pe cunoscutul tehnician Jean Snella. Îl urmează un nume nu mai puțin celebru: Albert Batteux, fost antrenor al echipei Franței.

● Primul nume înscris pe noul trofeu care se atribuie cîștigătoarei „Cupei campionilor europeni” este acela al echipei Celtic Glasgow.

● Douăsprezece echipe din Europa și America de Sud se află în turneu în S.U.A. Împărțite în două serii de cite șase, ele dispută partide sistem turneu în diferite orașe. Cităm dintre echipele aflate în acest turneu pe Cerro (Uruguay), Cagliari (Italia), Sunderland, Stoke City (Anglia), Bangu (Brazilia).

PENTRU AGENDA IDV.

DUMINICA 21 MAI

Campionatul Europei
Irlanda — Cehoslovacia (gr. I) 0-2
Polonia — Belgia (gr. VII) 3-1

Amicale

St. r. Brașov — Dynamo Berlin 0-1
C.S.M.S. Iași — Dynamo Dresda 0-2

MARȚI 23 MAI

Amical
C.S.M. Sibiu — Dynamo Berlin 1-2

MIERCURI 24 MAI

Campionatul Europei
Danemarca — Ungaria (gr. V) 0-2
Elveția — România (gr. VI) 7-1

Amical

Anglia — Spania 2-0

Preliminariile Turneului Olimpic

Finlanda — Olanda 0-0

Cupa orașelor tîrguri

Kilmarnock — Leeds United (2-4) 0-0

Amicale

Farul Constanța — Sel. Cubel 4-0
Univ. Craiova — Dynamo Dresda 2-1

JOI 25 MAI

Cupa campionilor europeni (finala)
Celtic Glasgow — Inter Milano 2-1

SIMBATA 27 MAI

Amical
Austria — Anglia 0-1

DUMINICA 28 MAI

Amicale
U.R.S.S. — Mexic 2-0
I.M.U. Medgidia — Sel. Cubel 3-0

MIERCURI 31 MAI

Amical
Mctatul Tîrgoviște — Sel. Cubel 7-0